

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378 - 7079

C 314

27e jaargang

26 november 1984

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Nummer	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
84/C 314/01	nr. 217/84 van mevrouw Hanna Walz aan de Commissie Betreft: Vervoer van giftig afval	1
84/C 314/02	nr. 265/84 van mevrouw Danielle De March aan de Commissie Betreft: Gegevensverwerkende apparatuur van de Commissie	1
84/C 314/03	nr. 283/84 van de heer Doeke Eisma aan de Commissie Betreft: Nucleaire installaties in de EG	2
84/C 314/04	nr. 390/84 van de heer Willy Vernimmen aan de Commissie Betreft: Loodvrije benzine	2
84/C 314/05	nr. 487/84 van mevrouw Emma Bonino aan de Commissie Betreft: Douaneformaliteiten in verband met apparaten voor blinden en slechtzienden	3
84/C 314/06	nr. 499/84 van Sir Henry Plumb aan de Commissie Betreft: Communautaire melkproductie	3
84/C 314/07	nr. 502/84 van de heer Hans-Joachim Seeler aan de Commissie Betreft: Gebruik van de z.g. „kleine grensovergangen”	4
84/C 314/08	nr. 504/84 van de heer Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Griekenland/waarmerken van documenten	5
84/C 314/09	nr. 514/84 van de heer Axel Zarges aan de Commissie Betreft: EG-Magazin	6
84/C 314/10	nr. 518/84 van de heer Dieter Rogalla aan de Commissie Betreft: Inklaring van goederen aan de Brenner	6
84/C 314/11	nr. 523/84 van mevrouw Joyce Quin aan de Commissie Betreft: Richtlijn 80/779/EEG betreffende grenswaarden en richtwaarden van de luchtkwaliteit voor zwaveldioxyde en zwevende deeltjes	7
84/C 314/12	nr. 536/84 van mevrouw Ien van den Heuvel aan de Commissie Betreft: Voorbereiding VN-conferentie in 1985 te Nairobi ter afsluiting van het decennium van de vrouw	7

84/C 314/13	nr. 544/84 van de heer Horst Seefeld aan de Raad Betreft: Douane- en fiscale behandeling van boordbenodigdheden van vliegtuigen, schepen en internationale treinen	8
84/C 314/14	nr. 551/84 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: Hulp aan vluchtelingen	8
84/C 314/15	nr. 552/84 van mevrouw Raymonde Dury aan de Commissie Betreft: ICARA-conferentie II	9
84/C 314/16	nr. 555/84 van de heer Provan aan de Commissie Betreft: Visserijstatistieken	10
84/C 314/17	nr. 568/84 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Vervuiling van de Maas, met name in België	10
84/C 314/18	nr. 569/84 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Uitzendkrachten bij de Commissie	12
84/C 314/19	nr. 582/84 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Bevordering van het gebruik van natuurlijke en biologische bestrijdingsmiddelen	12
84/C 314/20	nr. 587/84 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Epidemiologische studies en onderzoekingen naar door cadmium veroorzaakte ziekten	13
84/C 314/21	nr. 598/84 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Voorkomen van schade als gevolg van boringen op zee	14
84/C 314/22	nr. 603/84 van de heer Louis Eyraud aan de Commissie Betreft: Niet-naleving van de Multivezelovereenkomst	14
84/C 314/23	nr. 606/84 van mevrouw Marie-Claude Vayssade aan de Commissie Betreft: Steun voor Lotharingen uit hoofde van het sociale programma van de EGKS	15
84/C 314/24	nr. 607/84 van mevrouw Marie-Claude Vayssade aan de Commissie Betreft: Aandacht voor de vrouw bij de onderhandelingen over de vernieuwing van de Overeenkomst van Lomé	15
84/C 314/25	nr. 610/84 van de heer Karl von Wogau aan de Commissie Betreft: Zogenaamd „Reinheitsgebot” voor Duitse worst	16
84/C 314/26	nr. 628/84 van de heer Willy Vernimmen aan de Raad Betreft: Wegvervoer	16
84/C 314/27	nr. 629/84 van de heer Willy Vernimmen aan de Raad Betreft: Uitvoer van bepaalde chemische produkten die in chemische wapens kunnen worden gebruikt	17
84/C 314/28	nr. 632/84 van de heer Andrew Pearce aan de Commissie Betreft: Projecten in Noordwest-Engeland	17
84/C 314/29	nr. 642/84 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: De rol van de regio's bij de opbouw van een democratisch Europa	17
84/C 314/30	nr. 651/84 van de heer Erik Blumenfeld aan de Commissie Betreft: Citrusvruchten	18

84/C 314/31	nr. 654/84 van de heer Tom Normanton aan de Commissie Betreft: Luchtverkeerscontrole	20
84/C 314/32	nr. 659/84 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Boetes die de Commissie heeft opgelegd aan de ondernemingen Glaverbel en St. Roch (België)	20
84/C 314/33	nr. 661/84 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Polen – Amnestiemaatregelen – Solidariteit	20
84/C 314/34	nr. 666/84 van de heer Luc Beyer de Ryke aan de Commissie Betreft: Gratis krediet in Frankrijk – Europese maatregelen ter bescherming van de consument	21
84/C 314/35	nr. 696/84 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Toekenning van steun uit het EFRO – eerste tranche 1984	21
84/C 314/36	nr. 707/84 van de heer Alex Falconer aan de Commissie Betreft: Vrijlating gevangenen op „parole” (erewoord) – reden van weigering	22
84/C 314/37	nr. 708/84 van de heer Stephen Hughes aan de Commissie Betreft: Sexuele discriminatie in beroepspensioenregelingen	22
84/C 314/38	nr. 737/84 van de heer George Patterson aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer tussen de Lid-Statens	23
84/C 314/39	nr. 758/84 van de heer François Roelants du Vivier aan de Commissie Betreft: Discriminering van studenten uit de Gemeenschap	23
84/C 314/40	nr. 850/84 van de heer Alfred Lomas aan de Raad Betreft: Slechte behandeling en marteling van gevangenen in Turkse gevangenissen	23

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 217/84

van mevrouw Hanna Walz (PPE – D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(2 mei 1984)

(84/C 314/01)

Betreft: Vervoer van giftig afval

1. Hoe denkt de Commissie over het besluit van de OESO-Raad van medio februari 1984 tot invoering van een voormeldingsplicht voor grensoverschrijdende transporten van gevaarlijke industriële produkten aan de instanties van de exporterende en importerende landen?
2. Op welke plaatsen wijkt de OESO-regeling af van de bepalingen van de ontwerp-verordening over grensoverschrijdende transporten van gevaarlijk afval?
3. Ziet de Commissie een risico in het feit dat het optreden van de Gemeenschap door de verbintenis van ook tot de OESO behorende Lid-Staten negatief zal uitwerken op de criteria van het besluit van de Raad?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie

(23 oktober 1984)

1. De Commissie staat achter het besluit van de Raad van de OESO van 1 februari 1984 betreffende het grensoverschrijdende transport van toxische afvalstoffen.
2. Dit besluit van de Raad van de OESO wijkt niet af van de richtlijn betreffende het vervoer van toxische afvalstoffen, die op 28 juni 1984 door de Milieuraad is goedgekeurd. Het voornoemde besluit heeft een algemeen karakter, terwijl de richtlijn van de Raad nog nader ingaat op de te volgen procedure.
3. Daar het besluit van de OESO en de richtlijn van de Raad op dezelfde principes berusten en de wijze van

kennisgeving een algemeen karakter draagt, is er geen aanleiding voor de vrees dat de Commissie in de uitvoering van haar taak zal worden belemmerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 265/84

van mevrouw Danielle De March (COM – F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 mei 1984)

(84/C 314/02)

Betreft: Gegevensverwerkende apparatuur van de Commissie

Kan de Commissie mededelen

- op welke wijze een keuze zal worden gemaakt van het computersysteem van de Commissie ter behandeling van onregelmatigheden in het gemeenschappelijk landbouwbeleid;
- of zij kan toezeggen ervoor te zullen zorgen dat daarvoor apparatuur van Europese makelij wordt aangeschaft, hetgeen verenigbaar zou zijn met de steun die zij aan het Esprit-programma heeft toegezegd?

Antwoord van de heer Burke
namens de Commissie

(12 oktober 1984)

Er wordt niet a priori beoogd dat specifieke apparatuur moet worden aangeschaft om de onregelmatigheden en fraudes te behandelen, want het gaat hier om één van vele toepassingen en niet elke toepassing brengt de aanschaf van eigen materiaal met zich mee.

De Commissie kiest haar gegevensverwerkende apparatuur voor intern gebruik na overeenkomstig de vigerende regels, de markt te hebben geraadpleegd, zulks in volledige overeenstemming met het beleid dat zij voor de ontwikkeling van de informatica-industrie in Europa bepleit.

De Commissie doet het geachte Parlements lid en het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement rechtstreeks het jaarverslag ⁽¹⁾ dat de Commissie aan de Raad heeft voorgelegd, alsmede het document „Synthesis of Computer Equipment Planning for 1984 to 1987” toekomen.

⁽¹⁾ Doc. COM(84) 307 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 283/84
van de heer Doeke Eisma (NI – NL)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 mei 1984)
(84/C 314/03)

Betreft: Nucleaire installaties in de EG

1. Is de Commissie er zich van bewust dat van alle nucleaire installaties in de EG de opwerkingsfabriek te Sellafield 75 % van de radioactieve emissies voor zijn rekening neemt?
2. Is de Commissie met mij van mening dat dit een Europees probleem is aangezien a) Frankrijk, de Bondsrepubliek en Nederland hun uitgebrande splijtstoffen aan Sellafield toeleveren en b) de vloeibare uitstoot (w.o. plutoniumverbindingen) vanuit Sellafield een sterke radioactiviteit veroorzaakt in de Ierse Zee en Noordzee?
3. Is de Commissie bereid om voor te stellen de Britse Regering een bedrag uit de Euratom-leningen en het Fonds voor Onderzoek en Ontwikkeling ter beschikking te stellen om de beste bekende technieken toe te passen op de Sellafield-installatie opdat de vloeibare uitstoot tot het technisch mogelijk minimum wordt teruggebracht, zoals ook reeds toegepast in b.v. Marcoule (Frankrijk) en Henford (USA)?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(11 oktober 1984)

1. Om de twee jaar publiceert de Commissie een rapport betreffende de vloeibare en gasvormige radioactieve afvalstoffen die door in de Lid-Staten gelegen kerncentrales en opwerkingsfabrieken worden geloosd. Uit het laatste, in maart 1983 verschenen rapport over de jaren 1976 tot en met 1980 blijkt dat de opwerkingsfabriek te Sellafield inderdaad het grootste aandeel heeft gehad in de totale hoeveelheid vloeibare afvalstoffen die door kerninstallaties in de Gemeenschap zijn geloosd.

2. Ook de Commissie is van mening dat dit probleem niet alleen voor Groot-Brittannië, maar ook voor de naburige Lid-Staten van belang is.

Uit de inlichtingen waarover de Commissie beschikt, blijkt evenwel dat de maximale hoeveelheden die in

Groot-Brittannië zijn geloosd beneden de grenzen liggen die in dat verband in de basisnormen van de Gemeenschap zijn vastgelegd. In Ierland, dat het dichtst bij Groot-Brittannië ligt, bedragen zij minder dan 1/50e van de grenzen.

De hoeveelheden die zijn toe te schrijven aan de contaminatie van de Noordzee, zijn nog veel geringer.

De Commissie heeft evenwel in haar mededeling aan de Raad van 22 juli 1983 betreffende de rol van de Gemeenschap op het gebied van de veiligheid van de kerninstallaties en de bescherming van de volksgezondheid ⁽¹⁾ haar voornemen te kennen gegeven om de radiologische aspecten te bestuderen van de accumulatie van radioactieve afvalstoffen in zeewater waarmee de belangen van de Gemeenschap gemoeid zijn, waaronder de Ierse Zee en de Noordzee.

3. Volgens informatie waarover de Commissie beschikt, is de British Nuclear Fuels Limited (BNFL), die de Sellafield-fabriek exploiteert, reeds veranderingen aan het aanbrengen in de installatie voor de behandeling van vloeibare afvalstoffen. De lozingen van radioactieve afvalstoffen in de Ierse Zee zijn hierdoor reeds sterk afgenomen en zullen nog aanzienlijk verder afnemen.

Krachtens het besluit van de Raad van 29 maart 1977 ⁽²⁾ is de Commissie gemachtigd leningen aan te gaan niet alleen voor de financiering van de bouw van kerncentrales, maar ook van industriële installaties van de splijtstofcyclus. Het geval waarop de onderhavige vraag betrekking heeft, kan dus in het kader van deze reglementering worden behandeld.

⁽¹⁾ Doc. COM(83) 472 def.

⁽²⁾ PB nr. L 88 van 6. 4. 1977.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 390/84
van de heer Willy Vernimmen (S – B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(4 juni 1984)
(84/C 314/04)

Betreft: Loodvrije benzine

Zopas heeft de Westduitse Regering beslist om met ingang van 1 januari 1986 het gebruik van loodvrije benzine in te voeren. Een akkoord daaromtrent werd bereikt tussen de olie- en de auto-industrie.

Kan de Commissie mij mededelen of de mogelijkheid kan onderzocht worden dit voorbeeld op Europees vlak na te volgen door gesprekken tussen de Commissie en de Europese auto- en olie-industrie?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(15 oktober 1984)

De Commissie is op de hoogte van de tot dusverre genomen besluiten van de Regering van de Duitse Bonds-

republiek inzake de invoering van het gebruik van loodvrije benzine. De Bondsregering zal zich binnenkort opnieuw met deze kwestie bezighouden.

Op de beide laatste vergaderingen van de ministers voor het Milieu heeft de Duitse delegatie er herhaalde malen op gewezen dat zij zonder meer de voorkeur geeft aan op communautair niveau te nemen maatregelen op dit gebied.

Volgens het voorstel van de Commissie van 6 juni 1984 ⁽¹⁾ zou weliswaar de verplichting tot het gebruik van ongelode benzine pas op 1 juli 1989 van kracht worden, doch men heeft uitdrukkelijk de mogelijkheid voorbehouden om deze datum te vervroegen, indien de Lid-Staten zich hiermee kunnen verenigen.

Na onderzoek, in het kader van de Werkgroep ERGA-II, van de technische en economische gegevens van de olie-industrie in verband met de omschakelingen die de raffinaderijen zich zullen moeten getroosten voor de produktie van een voldoende hoeveelheid ongelode benzine, die van zodanige kwaliteit dient te zijn dat er juist voor het reeds bestaande autopark geen problemen bestaan, is de Commissie tot de conclusie gekomen dat het niet mogelijk is reeds vanaf 1 januari 1986 de invoering van loodvrije benzine voor de hele Gemeenschap verplicht te stellen.

⁽¹⁾ PB nr. C 178 van 6. 7. 1984, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 487/84

van mevrouw Emma Bonino (CDI – I)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 juli 1984)

(84/C 314/05)

Betreft: Douaneformaliteiten in verband met apparaten voor blinden en slechtienden

Met betrekking tot het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 521/83 ⁽¹⁾ verheugt het mij dat aan blinden en slechtienden de mogelijkheid wordt geboden om ook zonder de tussenkomst van erkende instellingen of organisaties de apparaten in te voeren die zij nodig hebben.

Hiermee wordt echter geen einde gemaakt aan de technische hindernissen waarmee blinden en slechtienden worden geconfronteerd vanwege het feit dat zij vaak genoodzaakt zijn ook de meest alledaagse artikelen, zoals brailleschrijfmachines, witte stokken, op de band opgenomen tijdschriften enz., per postorder te bestellen.

Daarbij komen nog de problemen in verband met de douaneformaliteiten en de voor de hand liggende moeilijkheden die de gang naar het douanebureau met zich meebrengt.

Kan de Commissie niet bewerkstelligen dat voortaan bij de inkleding van braillestukken door de douane de normale procedure voor aangetekende stukken wordt gevolgd, hetgeen eenvoudig is aangezien braillestukken onverzegeld worden verzonden?

⁽¹⁾ PB nr. C 296 van 3. 11. 1983, blz. 8.

Antwoord van de heer Narjes namens de Commissie

(10 oktober 1984)

De Commissie deelt de mening van het geachte Parlementslid ten aanzien van de moeilijkheden waarmee blinden en slechtienden worden geconfronteerd wanneer zij zich voor het verrichten van de noodzakelijke formaliteiten voor het inkleden van postpakketten naar een douanebureau dienen te begeven.

Daar het gaat om een vraagstuk dat hoofdzakelijk de omstandigheden bij de toezending van postpakketten aan de geadresseerden betreft, alsmede de praktische formaliteiten bij de inkleding daarvan, is het treffen van een regeling ter zake uitsluitend een zaak van de douanediens-ten en posterijen van de Lid-Staten. De Commissie is evenwel bereid dit vraagstuk in de naaste toekomst voor te leggen aan een comité van douanedeskundigen ten einde na te gaan in hoeverre tenminste voor braillestukken een regeling kan worden overwogen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 499/84

van Sir Henry Plumb (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juli 1984)

(84/C 314/06)

Betreft: Communautaire melkproduktie

Kan de Commissie verslag doen van de toepassing van de superheffing op de produktie van melk in iedere Lid-Staat?

Kan zij tevens bijzonderheden verstrekken omtrent de diverse regelingen voor degenen die de melkveehouderij wensen op te geven?

Antwoord van de heer Dalsager namens de Commissie

(12 oktober 1984)

Overeenkomstig het bepaalde in de Verordeningen (EEG) nr. 856/84 en (EEG) nr. 857/84 van de Raad van 31 maart 1984 ⁽¹⁾ wordt de aanvullende heffing voor aan de kopers geleverde melk in ieder gebied van de Lid-Staten toegepast met betrekking tot de referentiehoeveelheden die hetzij op het niveau van de melkproducent (formule A) hetzij op het niveau van de koper (formule B) zijn vastgesteld. België, de Bondsrepubliek Duitsland, Nederland en het Verenigd Koninkrijk, alleen voor wat betreft Noord-Ierland, zullen formule A toepassen gedurende de eerste twaalf maanden waarvoor de heffing geldt. In de andere Lid-Staten, met inbegrip van de overblijvende gebieden van het Verenigd Koninkrijk, zal formule B worden toegepast. Italië heeft tot nu toe nog geen definitief besluit genomen over de toepassing van de regeling.

De meeste Lid-Staten gaan voor de berekening van de referentiehoeveelheden uit van de melkleveringen of aankopen in 1983, gecorrigeerd met een percentage; de uitzonderingen hierop zijn Griekenland en Luxemburg, die de melkaankopen in 1981 plus 1 % als grondslag nemen.

Een aantal Lid-Staten heeft gebruik gemaakt van het bepaalde in artikel 2, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 857/84 door het percentage voor de berekening van de referentiehoeveelheden voor de verschillende producenten of kopers te differentiëren volgens de verschillen in niveau of ontwikkeling van de leveranties tussen bepaalde categorieën heffingsplichtigen (België, Bondsrepubliek Duitsland, Ierland, Luxemburg) of tussen bepaalde gebieden (Frankrijk, Verenigd Koninkrijk).

Om reservehoeveelheden beschikbaar te hebben voor bijzondere situaties, zijn in de Bondsrepubliek Duitsland, Frankrijk, Italië, Nederland en het Verenigd Koninkrijk uit nationale middelen gefinancierde regelingen voor stopzetting van de melkproductie vastgesteld, die in het kort als volgt kunnen worden omschreven:

- in de Bondsrepubliek Duitsland is een bedrag van ten hoogste 100 miljoen DM per jaar beschikbaar voor de financiering van een 1 000 DM steun per 1 000 kg niet-geproduceerde melk tot een maximum van 150 000 kg per producent, welke steun over een periode van tien jaar wordt betaald aan degenen die de productie stopzetten. Volgens de raming zal de aldus gecreëerde reserve 1 miljoen ton bedragen;
- in Frankrijk voorziet de beëindigingsregeling in de betaling van steun per liter tot een maximumbedrag per producent. De steun kan in éénmal worden uitgekeerd aan gepensioneerde veehouders van meer dan 65 jaar, tot een bedrag van ten hoogste 18 300 Ffr., of aan veehouders van minder dan 55 jaar oud, tot ten hoogste 32 025 Ffr. Voor veehouders tussen 55 en 65 jaar geldt een jaarlijkse steun van ten hoogste 32 025 Ffr. Beoogd wordt een reserve te creëren van 1 miljoen ton en er is een bedrag van 605 miljoen Ffr. beschikbaar gesteld voor de kosten van de regeling in 1984;
- in het Verenigd Koninkrijk wordt een bedrag van 13 p/liter uitgekeerd aan bepaalde producenten die de productie beëindigen, te betalen over een periode van vijf jaar; de kosten bedragen ten hoogste 10 miljoen pond per jaar. De niet-geproduceerde hoeveelheden zouden een reserve moeten vormen van ongeveer 395 000 ton;
- in Nederland is voor een periode van drie jaar een jaarlijks bedrag van 50 miljoen Fl. gereserveerd voor 0,65 Fl. steun per niet-geproduceerde kg, tot een maximum van 250 000 kg per producent. Het doel is in totaal 230 000 ton vrij te maken;
- in Italië werd voor 1984 voorzien in een bedrag van 60 000 miljoen lire voor beëindigingssteun, maar de bijzonderheden van de regeling zijn nog niet uitgewerkt.

De andere Lid-Staten hebben besloten geen beëindigingsregeling in te stellen of hebben tot nu toe geen definitieve beslissing ter zake genomen.

(¹) PB nr. L 90 van 1. 4. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 502/84
van de heer Hans-Joachim Seeler (S – D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (16 juli 1984)
 (84/C 314/07)

Betreft: Gebruik van de z.g. „kleine grensovergangen”

De Duits-Nederlandse grens kent z.g. „open grensovergangen”, die slechts mogen worden gebruikt door bewoners van het grensgebied. Indien anderen in hun onwetendheid hiervan gebruik maken, krijgen zij een boete van 30 tot 50 gulden.

Kan de Commissie de volgende vragen beantwoorden:

1. Zijn dergelijke beperkingen aan de grens tussen Lid-Staten niet in strijd met het beginsel van het vrije verkeer, zoals dwingend voorgeschreven in het EEG-Verdrag?
2. Is zij eventueel bereid er bij de Nederlandse Regering op aan te dringen dat op borden duidelijk wordt aangegeven dat van bedoelde overgangen voorlopig nog maar een beperkt gebruik mag worden gemaakt, en dat voorts op korte termijn naar een volledig vrij verkeer wordt gestreefd?
3. Is het niet in strijd met het huidige streven naar opheffing van grensposten, dat zulke hoge boetes worden opgelegd voor deze illegale grensoverschrijdingen – waarbij een en ander ook nog zeer vaak uit onbekendheid met de geldende regelingen gebeurt?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
 (12 oktober 1984)

1. De Commissie tracht het vrije verkeer tussen de Lid-Staten steeds effectiever te maken. In deze geest heeft zij op initiatief van het Europese Parlement de aandacht van de Lid-Staten gevestigd op het specifieke geval van het grensverkeer dat bijzondere problemen stelt voor hen die regelmatig de grens overschrijden. Dit is de reden waarom speciale faciliteiten zijn ingesteld voor deze categorie van personen, waarvoor deze „open-grensovergangen” zijn gecreëerd. Het betreft dus geen gewone grensposten. Zo vormen deze grensovergangen en de voorwaarden voor

hun gebruik dus zeker geen beperkingen van het vrije verkeer, maar in werkelijkheid extra mogelijkheden die het vrije verkeer steeds effectiever maken.

Vanzelfsprekend blijft de Commissie, hoewel zij zich verheugt over die voor het grensverkeer geboden faciliteiten, de door haar ten doel gestelde vermindering en, voor zover mogelijk, opheffing van de controles en formaliteiten aan de binnengrenzen van de Gemeenschap verder nastreven. Zulks betekent dat de Commissie op lange termijn hoopt de thans toegepaste beperkingen te zien verdwijnen, zodat alle ingezetenen van de Gemeenschap kunnen profiteren van de instelling van de nieuwe grensovergangen.

2. De Commissie deelt de mening van het geachte Parlements lid inzake de wenselijkheid om duidelijk vooraf aan te geven onder welke voorwaarden deze grensovergangen mogen worden gebruikt en zal hierover contact opnemen met de Nederlandse autoriteiten.

3. Het is betreurenswaardig dat aan personen die uit onwetendheid te goeder trouw bepaalde grensovergangen gebruiken zulke hoge boetes worden opgelegd.

Griekse Ministerie van Vervoer sinds september 1982 tenminste over de gedeeltelijke EEG-bedrijfsvergunningen beschikt.

In tegenstelling tot Griekenland zijn in alle andere landen van de Gemeenschap ongewaarmerkte kopieën van de desbetreffende documenten de ongewaarmerkte certificaten van de producent voldoende. De EEG-voorschriften zijn immers juist gebaseerd op wederzijdse onvoorwaardelijke erkenning, ten einde het vrije verkeer van goederen mogelijk te maken en te garanderen. Overigens kan een bedrijf alleen al omwille van zijn reputatie maar ook uit hoofde van zijn concurrentiepositie en wegens zijn noodzakelijke vertrouwensrelatie met de autoriteiten het zich niet veroorloven verkeerde gegevens te verstrekken.

1. Deelt de Commissie de mening dat deze waarmerken voor de automobielproducenten een onredelijke belasting vormen?
2. Wat denkt de Commissie te doen om Griekenland ertoe te bewegen de in de overige negen Lid-Statens gebruikelijke procedures te volgen en af te zien van deze overbodige waarmerken?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie

(5 oktober 1984)

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 504/84

van de heer Karl von Wogau (PPE – D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juli 1984)

(84/C 314/08)

Betreft: Griekenland/waarmerken van documenten

Het Griekse Ministerie van Vervoer eist van de automobielproducenten, dat de technische documenten die bij de registratie van nieuwe automodellen zijn verlangd, door officiële instanties worden gewaarmerkt. Hiervoor zijn talrijke handtekeningen en stempels op elk document vereist; bovendien moeten deze documenten gedeeltelijk ook worden gebonden en dient de knoop verzegeld te worden.

Bij deze technische documenten gaat het om de nationale bedrijfsvergunning, de gedeeltelijke EEG-bedrijfsvergunningen, alsmede in vele gevallen de fabriekscertificaten. Als officiële – van bedrijf tot bedrijf verschillende – waarmerken, gelden de waarmerken van het Griekse consulaat of de Nationale Kamer van koophandel en industrie, waarmerken van notarissen met een tweede waarmerk van de arrondissementsrechtbank alsook waarmerken van de Kamer van koophandel en industrie met een tweede waarmerk van een notaris. Deze waarmerken worden vereist niettegenstaande het feit dat het

1. In Richtlijn 70/156/EEG van de Raad van 6 februari 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de Lid-Statens betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan ⁽¹⁾ wordt bepaald onder welke voorwaarden de Lid-Statens de EEG-goedkeuring, respectievelijk totdat de richtlijn volledig van kracht is geworden de nationale goedkeuring, moeten verlenen voor voertuigtypes die volgens geharmoniseerde technische voorschriften zijn gebouwd.

Artikel 10, lid 1, schrijft in dit verband voor, dat een Lid-Staat het afschrift van een door een andere Lid-Staat ingevuld EEG-goedkeuringsformulier moet aanvaarden als bewijs dat de in de overeenkomstige bijzondere richtlijnen voorziene controles al zijn verricht.

De voorlegging van dergelijke afschriften geschiedt door de aanvrager van een nationale goedkeuring zelf. Een verplichting om de andere Lid-Statens van rechtswege in kennis te stellen van de verlening van deelgoedkeuringen bestaat op het ogenblik slechts voor bepaalde onderdelen of technische eenheden, bij voorbeeld voor achteruitkijkspiegels en bepaalde verlichtings- en lichtsignaalinrichtingen, maar niet algemeen voor alle op grond van bijzondere richtlijnen verleende deelgoedkeuringen.

De Commissie acht het derhalve legitiem wanneer afzonderlijke Lid-Statens eisen dat dergelijke, door de aanvrager zelf voorgelegde documenten worden gewaarmerkt. Voor zover deze eis niet ontaardt in zuiver administratieve haarkloof, acht zij dit ook, in verhouding tot de vele

moeite die aan het verkrijgen van een algemene goedkeuring moet worden besteed, aanvaardbaar.

2. Niettemin is de Commissie van oordeel, dat de goedkeuringsprocedure voor voertuigtypes vereenvoudigd en beter gecoördineerd dient te worden. Zij is voornemens deze zaak zo spoedig mogelijk met de regeringsdeskundigen in de bevoegde werkgroep te bespreken en zal bij deze gelegenheid ook voor de organisatie van de overheidsinstanties inzake het waarmaken van documenten pleiten.

(¹) PB nr. L 42 van 23. 2. 1970, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 514/84

van de heer Axel Zarges (PPE – D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juli 1984)

(84/C 314/09)

Betreft: EG-Magazin

1. Vindt de Commissie het geen onvergeeflijke blunder dat een belangrijk nummer van het EG-Magazin voor de Duitse Bondsrepubliek uitgerekend voor de tweede Europese verkiezingen niet kon verschijnen omdat de „enige” redacteur „wegens kiespijn” was uitgevallen? (zie blz. 5 van nr. 5-6/84 EG-Magazin)? Had hier niet tijdig of op korte termijn een oplossing moeten worden gevonden om het blad te kunnen laten verschijnen, zoals dat bij iedere andere overheidsinstelling of uitgeverij vanzelfsprekend was geweest?

2. Wat is de verklaring voor de tegenstrijdigheid dat op de ene bladzijde wordt gezegd dat slechts één redacteur voor het EG-Magazin beschikbaar is (ibidem, blz. 5), terwijl op de andere bladzijde in het colofon van het EG-Magazin twee redacteurs met naam en adres in Bonn vermeld staan?

Antwoord van de heer Natali
namens de Commissie

(16 oktober 1984)

„EG-Magazin” beschikt slechts over één redacteur; de andere naam die in dit blad wordt genoemd is van diens secretaresse, die, zoals het geachte Parlementslid zal beamen, slechts een deel van de taak, van de redacteur bij zijn afwezigheid kan vervullen.

Dat het betreffende nummer van „EG-Magazin” in het voorjaar van 1984 niet kon verschijnen was een gevolg van ziekte van de redacteur. Ten einde met de toen op

handen zijnde verkiezingen van het Europese Parlement rekening te houden, werd besloten een dubbelnummer, van 36 bladzijden, uit te geven. Dit is verschenen in juni, vóór de verkiezingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 518/84

van de heer Dieter Rogalla (S – D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 juli 1984)

(84/C 314/10)

Betreft: Inklaring van goederen aan de Brenner

1. Hoe en wanneer hebben leden en ambtenaren van de Commissie meegewerkt de inklaring van goederen, die van andere EEG-landen naar Italië worden ingevoerd, aan de Brenner te bespoedigen?

2. Met welk resultaat?

3. Deelt de Commissie mijn opvatting dat de zogenaamde staking van vrachtwagenchauffeurs en vervoersondernemingen in februari 1984 tevens de bemoeienissen van de Commissie en haar medewerkers om deze inklaringen te vereenvoudigen, heeft bespoedigd?

4. Is de Commissie van mening dat in het goederenverkeer tussen de overige Lid-Statens en Italië reeds het volledig vrije verkeer in het kader van de douaneunie als bedoeld in artikel 9 van het EEG-Verdrag is bereikt?

5. Zo neen, welke concrete stappen neemt de Commissie en welk tijdschema heeft zij voor zichzelf vastgesteld om dit volledig vrije verkeer te verwezenlijken?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie

(11 oktober 1984)

1. De laatste jaren, en in het bijzonder de laatste maanden, heeft de Commissie met de Italiaanse autoriteiten zowel op politiek als op administratief niveau talrijke besprekingen gevoerd in een poging om de controles en formaliteiten met betrekking tot de intracommunautaire handel en het goederenverkeer bij de Italiaanse grenzen te vergemakkelijken en de inklaringsprocedures te bespoedigen. In een aantal gevallen gingen de besprekingen gepaard met bezoeken aan de Brennerpas en andere belangrijke Italiaanse grensovergangen.

Daarnaast heeft de Commissie, hetzij op haar eigen initiatief of naar aanleiding van klachten, herhaaldelijk inbreukprocedures tegen Italië ingeleid, omdat inklaringsformaliteiten en -controles van dit land overenigbaar waren met de communautaire wetgeving. Een aantal van

deze procedures lopen nog, terwijl andere Italië er reeds toe hebben gebracht de noodzakelijke aanpassingen uit te voeren.

2. De Italiaanse Regering heeft haar nationaal parlement een aantal wetsontwerpen voorgelegd, die gericht zijn op het bereiken van duurzame verbeteringen in de inklaringsprocedures, in het bijzonder in het organisatorische vlak. Daarnaast heeft zij aangekondigd dat zij vast voornemens is Richtlijn 83/643/EEG ter vereenvoudiging van de fysieke controle en de administratieve formaliteiten bij het goederenvervoer ⁽¹⁾ ten uitvoer te leggen op de voorgeschreven datum 1 januari 1985 en geen gebruik te maken van de afwijkingsclausule om, zoals oorspronkelijk in haar bedoeling lag een verlenging te vragen.

3. De Commissie moge het geachte Parlements lid eraan herinneren dat zij reeds in 1982 een heel pakket belangrijke voorstellen voor het opheffen van de grenzen (enig document, 14e BTW-richtlijn, enz.) heeft ingediend; tot nu toe zijn slechts enkele hiervan door de Raad aangenomen. Zij wil in dit verband ook wijzen op haar mededeling van 11 april 1984 inzake controles en formaliteiten in het intracommunautaire goederenverkeer ⁽²⁾.

4 en 5. Het is uiteraard nog niet mogelijk te stellen dat in de Gemeenschap volledig vrij verkeer van goederen bestaat. Om deze reden blijft de Commissie aandringen op de goedkeuring van een aantal maatregelen die gericht zijn op het tot stand brengen van vrij verkeer. Waar dit wenselijk lijkt zullen verdere voorstellen bij de Raad worden ingediend. Daarnaast zal de Commissie de situatie bij de binnengrenzen blijven controleren en, zo nodig, de Lid-Staten herinneren aan de verplichtingen die krachtens het Verdrag en de communautaire wetgeving op hen rusten en zij zal alle haar ten dienste staande middelen gebruiken om de naleving van deze verplichtingen te waarborgen.

⁽¹⁾ PB nr. L 359 van 22. 12. 1983.

⁽²⁾ Doc. COM(84) 134 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 523/84

van mevrouw Joyce Quin (S – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 juli 1984)

(84/C 314/11)

Betreft: Richtlijn 80/779/EEG betreffende grenswaarden en richtwaarden van de luchtkwaliteit voor zwaveldioxyde en zwevende deeltjes

Treft de Commissie maatregelen of is zij voornemens zulks te doen om financiële bijstand te verlenen aan de plaatselijke autoriteiten in de steungebieden van het Verenigd Koninkrijk, die te kampen kunnen krijgen met hoge extra kosten om binnen de grenswaarden van Richtlijn 80/779/EEG ⁽¹⁾ te blijven?

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 30.

Antwoord van de heer Narjes namens de Commissie

(16 oktober 1984)

De door het geachte Parlements lid genoemde richtlijn bepaalt dat de Lid-Staten passende maatregelen moeten nemen om de concentraties aan zwaveldioxide en zwevende deeltjes in de lucht te reduceren. Bijgevolg komen de daaraan verbonden kosten voor rekening van de Lid-Staten. De Commissie kan niet de plaats innemen van de Lid-Staten, als het erom gaat de plaatselijke overheden bij te staan, indien deze zich tot extra uitgaven genoodzaakt zouden zien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 536/84

van mevrouw Ien van den Heuvel (S – NL)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 juli 1984)

(84/C 314/12)

Betreft: Voorbereiding VN-conferentie in 1985 te Nairobi ter afsluiting van het decennium van de vrouw

1. Heeft de Commissie kennis genomen van de mededelingen van de Nederlandse Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid aan het Nederlandse parlement ⁽¹⁾, waarbij zij o.a. stelt:

„Op Europees niveau worden op dit moment binnen de Europese Gemeenschap op twee niveaus activiteiten ontwikkeld. In de eerste plaats geldt dit het Raadgevend Comité gelijke kansen, waarin een vertegenwoordiger van de Europese Raad zitting heeft, in de tweede plaats de ambtelijke werkgroep sociale vraagstukken, die de besluiten van de Raad van ministers voorbereidt. Het klimaat is op dit moment niet geschikt om in Europees verband initiatieven te ontplooiën.”

2. Deelt de Commissie het standpunt van de Nederlandse Regering dat het klimaat niet geschikt is voor EG-initiatieven?

3. Zo ja, wat denkt de Commissie te doen ter verbetering van dit klimaat?

4. Zo nee, is de Commissie bereid de Nederlandse Regering op de hoogte te stellen van haar opvattingen?

5. Is de Commissie bereid, mede in het licht van de resolutie, aangenomen in het Europese Parlement op 12 april 1984, andermaal aan het Parlement te rapporteren over de stand van zaken met betrekking tot de voorbereiding van de conferentie te Nairobi?

⁽¹⁾ Wit stuk 18 000 hoofdstuk XV, nr. 75 der Tweede Kamer der Staten-Generaal.

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie
(12 oktober 1984)**

De Commissie heeft geen kennis genomen van de door het geachte Parlementslid bedoelde mededelingen aan het Nederlandse Parlement.

Uit de tekst van de schriftelijke vraag is het niet helemaal duidelijk of de geciteerde verklaring betrekking heeft op de voorbereidingen van de Gemeenschap voor de Wereldvrouwenconferentie 1985 dan wel of zij van meer algemene aard is.

Indien de verklaring de activiteiten betreft die de Gemeenschap thans onderneemt ter voorbereiding van de Wereldvrouwenconferentie 1985 in Nairobi, ziet de Commissie geen redenen voor pessimisme ten aanzien van het klimaat voor Gemeenschapsinitiatieven.

Op 21 februari 1983 stelde de Raad zijn standpunt vast inzake de deelneming van de Gemeenschap aan de Wereldconferentie. Daarbij werden de procedures voor de coördinatie op Gemeenschapsniveau vastgelegd, alsmede de beleidslijnen waarop zowel tijdens de conferentie zelf als gedurende de hele voorbereiding daarvan de nadruk zou worden gelegd.

Sedert dat fundamentele besluit heeft de Gemeenschap regelmatig bijdragen geleverd tot de verschillende voorbereidende bijeenkomsten onder de auspiciën van de Verenigde Naties.

Indien echter de geciteerde verklaring van meer algemene aard is, moge de Commissie het geachte Parlementslid verwijzen naar de resolutie van 12 juli 1982 ⁽¹⁾ waarbij de Raad zijn goedkeuring hechtte aan de algemene doelstellingen van de Mededeling van de Commissie betreffende een nieuw actieprogramma van de Gemeenschap tot bevordering van gelijke kansen voor de vrouw (1982 – 1985) en uiting gaf aan zijn wil om gepaste maatregelen ten uitvoer te leggen om die doelstellingen te bereiken. Dienovereenkomstig blijft de Commissie werken aan de tenuitvoerlegging van het programma; het ligt in de bedoeling dat een rapport over de bereikte resultaten aan de in juli 1985 te houden Vrouwenconferentie van de Verenigde Naties wordt voorgelegd.

Onlangs nam de Raad een resolutie aan betreffende de bestrijding van de vrouwenwerkloosheid ⁽²⁾, waaruit opnieuw zijn bereidheid blijkt om op het gebied van de gelijkheid inzake werkgelegenheid nieuwe initiatieven te nemen.

Wat de voorbereiding van de „Wereldconferentie voor de evaluatie van de resultaten van het VN-decennium van de vrouw: gelijkheid, ontwikkeling en vrede” betreft, is de Commissie bereid om op ieder gewenst ogenblik aan het Parlement over de stand van haar activiteiten te rapporteren.

⁽¹⁾ PB nr. C 186 van 21. 7. 1982.

⁽²⁾ PB nr. C 161 van 21. 6. 1984.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 544/84
van de heer Horst Seefeld (S – D)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(8 augustus 1984)
(84/C 314/13)**

Betreft: Douane- en fiscale behandeling van boordbenodigdheden van vliegtuigen, schepen en internationale treinen

De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft de Raad reeds in de jaren 1978 en 1980 voorstellen voorgelegd inzake de douane- en fiscale behandeling van internationale treinen.

Waarom zijn er tot dusver nog geen besluiten ter zake genomen en waaraan ligt dat?

**Antwoord
(26 oktober 1984)**

1. De Commissie heeft op 8 maart 1978 bij de Raad een voorstel voor een verordening ingediend betreffende de vaststelling van de douaneregeling welke van toepassing is op de bevoorradsingsprodukten van schepen, luchtvaartuigen en treinen in het internationale verkeer. Voorts heeft zij op 23 januari 1980 een voorstel voor een richtlijn ingediend betreffende de fiscale regeling die van toepassing is op de bevoorradsingsprodukten voor deze vervoermiddelen, enerzijds ter voortzetting van de harmonisatie van de uniforme BTW-grondslag en anderzijds om de belastingregeling zo veel mogelijk af te stemmen op de desbetreffende douaneregeling.

2. Bij de behandeling van deze voorstellen door de Raadsinstanties zijn er meningsverschillen opgetreden, waardoor er opnieuw bedenktijd nodig is. De bespreking van deze kwestie wordt binnenkort hervat.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 551/84
van mevrouw Raymonde Dury (S – B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 augustus 1984)
(84/C 314/14)**

Betreft: Hulp aan vluchtelingen

Heeft de Commissie al voorstellen klaar aan de Raad van Ministers over het vluchtelingenvraagstuk?

Hoe zal zij de nieuwe begrotingspost 936 voor de begroting 1984 gebruiken?

**Antwoord van de heer Pisani
namens de Commissie
(9 oktober 1984)**

De Commissie heeft geen nieuwe voorstellen over het vluchtelingenvraagstuk uitgewerkt.

Wat Afrika betreft, kan de bijdrage van de Gemeenschap tot de oplossing van dit ernstige probleem niet los worden gezien van de Overeenkomst ACS – EEG. Naar aanleiding hiervan zij het geachte Parlementslicd verwezen naar het antwoord van de Commissie op haar schriftelijke vraag nr. 552/84 ⁽¹⁾.

Ten aanzien van de andere werelddelen beschikt de Commissie, sedert de goedkeuring van de begroting 1984, over een vrij volledig gamma van actiemiddelen, die stelselmatig moeten worden aangewend, alvorens tot eventuele aanpassingen of verbeteringen over te gaan.

Het betreft hier in het bijzonder de – vooral indirecte – voedselhulp via internationale of niet-gouvernementele instanties, en spoedhulp (artikel 950 van de begroting), welke normaal wordt geboden ter leniging van de nood van vluchtelingen en andere ontheemden, zowel als gevolg van natuurrampen als van gewapende conflicten of andere oorzaken van onveiligheid.

De integratie van vluchtelingen (terugkeer naar het land van herkomst of definitieve vestiging in een ander land) kan worden gefinancierd dank zij de krachtens de verordening inzake hulp aan niet-geassocieerde ontwikkelingslanden (artikel 930 van de begroting) aangelegde reserve, welke bestemd is voor maatregelen om uitzonderlijke omstandigheden te kunnen opvangen.

Bovendien is er een nieuw begrotingsartikel 936, ter verbetering van de levensomstandigheden van vluchtelingen en ontheemden na de urgentiefase en in afwachting van een definitieve oplossing.

In dit verband is de Commissie, overeenkomstig haar oorspronkelijke voorstel (aan het voorontwerp voor de begroting 1984 gehechte nota) en de titel van het artikel zelf, van mening dat er moet worden overgegaan tot bundeling van de beschikbare middelen voor de financiering van projecten om vluchtelingen en ontheemden de mogelijkheid te bieden, tot op zekere hoogte in hun eigen behoeften te voorzien, zowel wat de produktie (om in hun eigen behoeften en in hun eigen levensonderhoud te voorzien) als wat de vitale diensten in verband met gezondheidszorg, hygiëne, volkshuisvesting, opleiding, enzovoort betreft.

In de huidige fase is de Commissie voornemens, deze kredieten bij wijze van experiment aan te wenden, en haar wijze van steunverlening zoveel mogelijk te variëren, ten einde eerst na te gaan welke problemen zich concreet in

verband met dit soort hulp voordoen en later de te volgen methoden op de geven en daarover verslag uit te brengen aan het Parlement en aan de Raad.

In de praktijk was reeds per 31 augustus 1984 een bedrag van 1 880 000 Ecu vastgelegd, en het arbeidsprogramma van de diensten der Commissie is zodanig, dat alle kredieten vermoedelijk voor het einde van dit jaar kunnen worden vastgelegd, ook al blijft zulks, gezien de aard van deze – gesplitste – kredieten, ook nog mogelijk tijdens het volgende begrotingsjaar.

⁽¹⁾ Zie blz. 9 van dit Publikatieblad.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 552/84
van mevrouw Raymonde Dury (S – B)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 augustus 1984)

(84/C 314/15)

Betreft: ICARA-conferentie II

De tweede conferentie voor de steun aan vluchtelingen in Afrika heeft o.m. geleid tot de belofte van een aantal landen om de vluchtelingen hulp te verlenen door middel van bilaterale of multilaterale samenwerking dan wel door een gemengde formule te gebruiken.

1. Kan de Commissie mededelen waaruit haar bijdrage aan ICARA II bestaat.
2. Welke voorstellen werden namens de Gemeenschap gedaan en wat werd in het bestek van ICARA II beloofd?

**Antwoord van de heer Pisani
namens de Commissie
(12 oktober 1984)**

De Gemeenschap was op de ICARA-Conferentie II vertegenwoordigd door de voorzitter en de Commissie.

In zijn toespraak gaf de vertegenwoordiger van de Commissie uitdrukking aan de bezorgdheid van de Gemeenschap over de slechte omstandigheden waarin Afrika's vier miljoen vluchtelingen blijven verkeren, waarbij hij in het bijzonder verwees naar het verslag van het geachte Parlementslicd en de resolutie van het Europese Parlement van 16 december 1983 ⁽¹⁾. Tevens herinnerde hij aan de aanzienlijke hoeveelheid hulp die de Gemeenschap reeds heeft verleend en zal blijven verlenen gedurende de nood- en overlevingsfase (meer dan 150 miljoen dollar sinds 1980), en onderstreepte hij het belang dat men erbij had de vluchtelingen in staat te stellen zo spoedig mogelijk in hun eigen behoeften te voorzien.

Hoewel in het verleden hoofdzakelijk aandacht is geschonken aan spoedgevallen, problemen en oplossingen op korte termijn, wees de vertegenwoordiger van de

Commissie op de noodzaak om ook naar oplossingen op lange termijn te zoeken, hetzij in de vorm van vrijwillige repatriëring, hetzij in de vorm van vestiging in asiellanden. Met betrekking tot de 128, aan de conferentie voorgelegde ontwikkelingsprojecten op lange termijn, verklaarde hij dat sommige daarvan – en in het bijzonder die, waarmee ontwikkeling van de landbouw op kleine schaal wordt nagestreefd – zich zouden kunnen lenen voor cofinanciering met niet-gouvernementele organisaties. Andere projecten in niet bij de Tweede Overeenkomst van Lomé aangesloten Afrikaanse landen kunnen waarschijnlijk worden gefinancierd krachtens het Programma voor bijstand aan niet-geassocieerde landen. In feite is er trouwens reeds een beslissing genomen om een dergelijk project te financieren in Angola. Veel van de andere projecten, opgezet ter versterking van de infrastructuur in het gastland, waar zij zowel aan de plaatselijke bevolking als aan de vluchtelingen ten goede komen, bleken aan de beginselen van de financiële en technische samenwerking van de Tweede Overeenkomst van Lomé te beantwoorden. De Commissie-vertegenwoordiger kon echter niet zeggen, welke van deze projecten tenslotte zouden worden gefinancierd, daar zij door de ACS-landen zelf moeten worden voorgedragen in het kader van hun indicatieve programma's of van de regionale samenwerking.

De vraag hoe het vluchtelingenprobleem in de nieuwe overeenkomst zou kunnen worden behandeld werd gesteld in verband met de huidige onderhandelingen voor een nieuwe ACS – EEG-Overeenkomst, en wordt momenteel door de onderhandelars besproken.

(¹) Notulen van de zitting van 16 december 1983 (PB nr. C 10 van 16. 1. 1984).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 555/84

van de heer Provan (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 augustus 1984)

(84/C 314/16)

Betreft: Visserijstatistieken

Een efficiënt gemeenschappelijk visserijbeleid is enkel mogelijk als er geregeld bijgewerkte statistische informatie voorhanden is. Een nader onderzoek van de door de FAO gepubliceerde statistieken wijst uit dat Spanje zeer traag is met het verschaffen van statistieken.

1. Wat onderneemt de Commissie bij de onderhandelingen met Spanje om te garanderen dat dit land zijn statistieken beter bekendmaakt?
2. Kan zij bevestigen dat Spanje de CEECAF-statistieken voor 1981 en 1982 nog niet heeft verstrekt en dit statistisch systeem bemoeilijkt door verouderde formulieren te gebruiken?

3. Wat is volgens haar de ontwikkeling van de visserij rond de Canarische eilanden en Madeira, gegeven het feit dat Spanje in CEECAF-bulletin nr. 3 wel vangstcijfers voor 1972 t/m 1975 verstrekt, geen voor 1976 en 1978, maar wel weer voor 1979 bekendmaakt?
4. Zal de Commissie erop toezien dat Spanje vóór de toetreding zijn verplichtingen op statistiekgebied nakomt?

Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie

(10 oktober 1984)

De Commissie is het met het geachte Parlements lid eens dat betrouwbare, bijgewerkte statistische gegevens noodzakelijk zijn voor het beheer van het gemeenschappelijk visserijbeleid, evenals voor elk ander visserijbeleid.

De Spaanse autoriteiten hebben de Commissie de meest recente gegevens verstrekt voor een grondig onderzoek van de verschillende aspecten van het toetredingsdossier.

De Commissie wenst erop te wijzen dat de EEG geen deel uitmaakt van het Comité voor de visserij in het centraal-oostelijk deel van de Atlantische Oceaan (CEECAF). Dit comité is een door de FAO opgericht adviesorgaan, dat zijn leden geen verplichtingen kan opleggen. Statistische gegevens voor de betrokken gebieden zijn, voor zover beschikbaar, vaak ontoereikend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 568/84

van de heer Ernest Glinne (S – B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 augustus 1984)

(84/C 314/17)

Betreft: Vervuiling van de Maas, met name in België

Op 7 mei 1984 hebben Belgische en Nederlandse federaties van sportvisserij te Luik een actiedag voor een schone Maas georganiseerd. De deelnemers wilden op deze manier nog eens wijzen op de noodzaak het water van deze rivier, die het drinkwater levert voor grote gemeentes in Frankrijk, Nederland en België, te beschermen. Recente gebeurtenissen hebben helaas aangetoond hoezeer deze actie nodig was: binnen 24 uur is de Maas bij Luik tweemaal, op 9 en 10 juli 1984, verontreinigd door een hoeveelheid cyanide met een concentratie van een half

miligram per liter, ofwel vijf keer de dodelijke dosis voor vissen. Vier ton vis dreef aan de oppervlakte.

Deze spectaculaire ramp is geen uitzondering. Men denke slechts aan de massale vissterfte van 26 oktober 1982, bij een concentratie cyanide van 700 mg/l, die voorafgegaan werd door een vissterfte wegens gebrek aan zuurstof in de Beneden-Maas.

In 1983 heeft het provinciale Instituut Malvoz te Luik, van begin augustus tot half september, zes gevallen van waterverontreiniging geconstateerd:

- twee in de Vesdre, door metalen (aluminium, zink, cadmium, lood);
- vier in de Maas, waarvan één door koolwaterstof, één door een detergentium, één door cyanide (waardoor 20 000 kg vis is gedood).

In december 1983 tenslotte werd met een door cyanide veroorzaakte vissterfte een ecologisch gezien catastrofaal jaar afgesloten.

Is de Commissie derhalve bereid stappen te ondernemen om ervoor te zorgen dat de drie betrokken nationale regeringen en met name de Regering van het Koninkrijk België en het Regionale Bestuur van Wallonië:

1. a) binnen de grenzen van hun respectievelijke bevoegdheden de Conventie van de Raad van Europa betreffende de bescherming van de internationale wateren tegen de vervuiling naleven;
- b) de vanaf 16 juni 1975 aangenomen Europese richtlijnen betreffende de kwaliteit van het oppervlaktewater, met name ter bestrijding van de vervuiling die wordt veroorzaakt door lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen, in de praktijk naleven;
2. meer middelen beschikbaar stellen voor de bouw van de hoogst noodzakelijke en belangrijke zuiveringsinstallaties en komen tot een rechtvaardige, internationale lastenverdeling met betrekking tot de bescherming van de Maas;
3. ernst maken met het beginsel dat de vervuiler betaalt, overeenkomstig de aanbeveling van de Raad van 3 maart 1975 betreffende de toerekening van de kosten en overheidsbemoeienis op het gebied van het milieu;
4. een campagne starten of verder ontwikkelen die erop gericht is om zowel de massa als het individu bewust te maken van het feit dat de Maas gezuiverd dient te worden?

Is de Commissie het tenslotte niet met de woordvoerders van milieuorganisaties eens dat de richtlijnen die tussen 16 juni 1975 en 26 september 1983 zijn uitgevaardigd ter bescherming van het aquatisch milieu van de Gemeenschap tegen vervuiling door gevaarlijke stoffen moeten worden verbeterd en aangevuld? Zijn er initiatieven in

dezen genomen en welke instanties worden daarbij geraadpleegd?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(8 oktober 1984)**

De Commissie blijft voortdurend aandacht besteden aan de bestrijding van de verontreiniging van de wateren door gevaarlijke stoffen. In de communautaire wetgeving op dit gebied zijn de emissienormen voor deze lozingen in de wateren vastgelegd alsmede de kwaliteitsdoelstellingen voor het aquatisch milieu. De door het geachte Parlementslid bedoelde verontreinigingen vallen van nature zowel wettelijk als technisch buiten deze beide reglementeringen.

Richtlijn 82/501/EEG ⁽¹⁾ betreffende gevaren voor grotere ongevallen van bepaalde industriële werkzaamheden houdt echter voor de betrokken industriële de verplichting in, de bevoegde instanties in kennis te stellen van ieder groter ongeval en van de daartoe getroffen noodmaatregelen (artikel 10). Deze richtlijn is in 1984 in werking getreden.

De toepassing van Richtlijn 76/464/EEG ⁽²⁾ betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen in het aquatisch milieu wordt actief voortgezet in overeenstemming met de resolutie van de Raad van 7 februari 1983 ⁽³⁾. Zo is Richtlijn 84/156/EEG van de Raad betreffende de lozing van kwik uit andere sectoren dan die van de elektrolyse van alkalische chloriden, op 8 maart 1984 ⁽⁴⁾ goedgekeurd, terwijl een richtlijn betreffende de lozing van hexachloorcyclohexaan (waaronder het isomeerlindaan) op 28 juni 1984 door de Raad is goedgekeurd.

In de loop van 1984 zal de Commissie een voorstel voor een richtlijn indienen die verschillende gevaarlijke stoffen samenvat. De resultaten van de toepassing van deze richtlijnen, die betrekking hebben op de permanente en gecontroleerde lozingen, kunnen pas na een zekere periode worden beoordeeld, een periode die nodig is voor de Lid-Staten om de nodige reglementaire bepalingen in werking te stellen en de nakoming daarvan te verzekeren.

De Commissie schaaft zich achter alle inspanningen die, met inachtneming van het beginsel „de vervuiler betaalt” en eventueel met steun van adequate communautaire instrumenten, het mogelijk zullen maken de kwaliteit van het water van de Maas te verbeteren.

Tenslotte zij erop gewezen dat, voor zover de Commissie bekend, de Conventie van de Raad van Europa voor de bescherming van waterlopen nog niet is opengesteld voor ondertekening door de regeringen.

⁽¹⁾ PB nr. L 230 van 5. 8. 1982.

⁽²⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976.

⁽³⁾ PB nr. C 46 van 17. 2. 1983.

⁽⁴⁾ PB nr. L 74 van 17. 3. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 569/84

van de heer Ernest Glinne (S – B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 augustus 1984)

(84/C 314/18)

Betreft: Uitzendkrachten bij de Commissie

In antwoord op mijn vraag nr. 2046/82 ⁽¹⁾ meent de Commissie, zich beroepend op het feit dat een procedure aanhangig is bij de Belgische gerechtshoven, „niet goed antwoord te kunnen geven op vraagstukken inzake interpretatie en toepassing van het Belgische recht zolang deze punten nog niet door de bevoegde nationale rechterlijke instantie zijn beslecht”.

Maar mijn vraag nr. 2046/82 had ook betrekking op feiten die volkomen los staan van welke interpretatie of toepassing van het Belgische recht dan ook.

Indien de uitzendkrachten bij de Commissie vanaf 1977 een beloning ontvingen „die ongeveer overeenkwam met die van het personeel dat zij vervingen” (antwoord op vraag nr. 799/77 ⁽²⁾ van de heer Bertrand), moet worden geconcludeerd dat vanaf 1 maart 1979 en met terugwerkende kracht tot 1 juli 1978 aan al deze personeelsleden – nog steeds ongeveer – 13 tot 89 % meer salaris is uitbetaald dan aan vergelijkbare, reeds zeer dure personeelsleden in vaste dienst, nog afgezien van de extra bedragen die aan particuliere uitzendbureaus zijn uitgekeerd, en wel volgens onderstaande gespecificeerde schatting (voorbeeld):

- verpleegster: + 13 % (van 288,54 naar 326,43 Bfr./uur)
- telexist (één taal): + 89 % (van 160,35 naar 303,37 Bfr./uur)
- typistes (afhankelijk van de rang): + 36, + 49 of + 60 %
- bediende (afhankelijk van de rang): + 35, + 36 of + 37 %
- telefoniste: + 27 %
- onstypiste: + 53 %
- technisch assistent vergaderingen: + 44 % enz., enz.

1. Betwist de Commissie deze cijfers?

2. Zo niet, mag dan uit de tweede alinea van het antwoord van de Commissie op mijn vraag nr. 702/82 ⁽³⁾ worden geconcludeerd dat de Europese ambtenaren in dezelfde categorieën als deze uitzendkrachten op 1 juli 1978 een salarisverhoging hebben gekregen die per categorie even groot was als de hierboven genoemde cijfers?

3. Ofwel wordt met voornoemde tweede alinea, zoals waarschijnlijk lijkt, slechts de normale periodieke aanpassing van enkele procenten bedoeld die de ambtenaren op die datum hebben gekregen en die, in

dat geval, volkomen los staat van de salarisverhoging voor de uitzendkrachten in kwestie?

4. Wanneer wij uitgaan van deze laatste veronderstelling en van de juistheid van het voornoemde antwoord van de Commissie op vraag nr. 499/77 van de heer Bertrand, hoe verklaart de Commissie dan de enorme kosten waarmee zij op 1 maart 1979 heeft ingestemd ten behoeve van de honderden uitzendkrachten die bij haar het gehele jaar in dienst zijn genomen, terwijl enerzijds, laatstgenoemden op dat moment slechts een bezoldiging eisten die gelijk was aan – en niet hoger dan – die van de met hen gelijk te stellen ambtenaren en dat anderzijds de Commissie de mogelijkheid had dit personeel, hetzij krachtens het Statuut, hetzij krachtens de regeling welke van toepassing is op de nadere personeelsleden en dus overeenkomstig de normale, voor de Europese ambtenaren geldende salarisschalen rechtstreeks aan te werven?

⁽¹⁾ PB nr. C 177 van 4. 7. 1983, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. C 64 van 13. 3. 1978, blz. 7.

⁽³⁾ PB nr. C 287 van 4. 11. 1982, blz. 7.

**Antwoord van de heer Burke
namens de Commissie**

(11 oktober 1984)

De vragen van het geachte Parlementslid hebben betrekking op feitelijke elementen die moeilijk los te denken zijn van de interpretatie en de toepassing van het Belgisch recht.

In dit verband zij erop gewezen dat aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen kortgeleden verzoeken om een prejudiciële uitspraak, werden voorgelegd, welke betrekking hebben op de competentie van respectievelijk het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen en de nationale rechterlijke instanties om kennis te nemen van geschillen die betrekking hebben op de toepassing van de wet van 28 juni 1976, houdende voorlopige regeling van de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers.

Daarom ziet de Commissie zich, overeenkomstig de praktijk die zij in dergelijke omstandigheden pleegt te volgen, genoodzaakt om haar standpunt in afwachting van het arrest van het Hof, in dit stadium op te schorten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 582/84

van de heer François Roelants du Vivier (ARC – B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 augustus 1984)

(84/C 314/19)

Betreft: Bevordering van het gebruik van natuurlijke en biologische bestrijdingsmiddelen

In zijn resolutie van 20 november 1981 over de stand van de werkzaamheden ter bescherming van het milieu in de Gemeenschap ⁽¹⁾ drong het Europese Parlement aan op

stimulering van „onderzoek en geïntegreerde bestrijding waarbij gebruik gemaakt wordt van natuurlijke en biologische bestrijdingsmiddelen en levensvormen”.

Kan de Commissie mededelen welke stappen zij naar aanleiding van deze aanbeveling heeft genomen en, meer in het algemeen, een overzicht geven van de bestaande communautaire maatregelen ten behoeve van de biologische landbouw?

(¹) PB nr. C 327 van 14. 12. 1981, blz. 83.

**Antwoord van de heer Dalsager
namens de Commissie**

(16 oktober 1984)

De Commissie heeft in het kader van het onlangs beëindigde vijfjarenprogramma voor landbouwkundig onderzoek 1979–1983 (Besluit 78/902/EEG van de Raad van 30 oktober 1978 (¹)) steun verleend voor 30 onderzoeksprojecten met betrekking tot de biologische en geïntegreerde bestrijding. In 1982 heeft zij een „Progress Report” over dit programma gepubliceerd (²), waarvan een exemplaar is toegezonden aan het Secretariaat-generaal van het Parlement. Het „Final Report”, dat nu ter perse is, zal eveneens aan het Secretariaat-generaal van het Parlement en aan het geachte Parlements lid worden toegezonden.

Deze 30 onderzoeksprojecten hebben interessante resultaten opgeleverd voor de bescherming van appel-, olijf-, en citrusboomgaarden, kool, wortelen en granen, en deze resultaten worden momenteel bewerkt in een voor de voorlichting geschikte vorm. De beschrijving van deze resultaten in een antwoord op een schriftelijke vraag zou langdradig zijn. Ze zullen in brede kring worden verspreid zodra ze in een voor dat doel geschikte vorm zijn gegoten.

De Commissie is zich bewust van het economisch en ecologisch belang van de technieken voor geïntegreerde bescherming, die gebaseerd zijn op de rationale aanwending van chemische, biologische en teelttechnische middelen om schadelijke organismen te bestrijden, en zij heeft in het kader van Besluit 83/641/EEG van de Raad van 12 december 1983 (³) reeds haar uitnodigingen tot het indienen van onderzoeksprojecten/voorstellen op dit gebied aan gegadigden gericht. Het onderzoeksprogramma is nu meer bepaald gericht op wijngaarden, de vruchtwisseling bij de verbouw van granen, en de overdekte teelten, terwijl nog steeds financiële steun wordt verleend voor de coördinatie van het onderzoek op de door het programma 1979–1983 bestreken gebieden. De onderzoekvoorstellen moeten vóór 15 oktober 1984 bij de Commissie worden ingediend.

De Commissie houdt zich aanbevolen voor verdere verzoeken van het geachte Parlements lid om aanvullende inlichtingen over de hierboven bedoelde acties.

(¹) PB nr. L 316 van 10. 11. 1978, blz. 37.

(²) CEC Programme on Integrated and Biological Control Progress Report 1979–1981 – EUR 8273 – Luxembourg.

(³) PB nr. L 358 van 22. 12. 1983, blz. 36.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 587/84

van de heer François Roelants du Vivier (ARC – B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 augustus 1984)

(84/C 314/20)

Betreft: Epidemiologische studies en onderzoeken naar door cadmium veroorzaakte ziekten

In zijn resolutie van 19 november 1982 over het voorstel van de Commissie aan de Raad voor een richtlijn betreffende grenswaarden voor lozingen van cadmium (¹) heeft het Europese Parlement de Commissie met name verzocht „epidemiologische studies en onderzoeken naar door cadmium veroorzaakte ziekten te stimuleren en uit te voeren”.

Kan de Commissie mededelen welk gevolg zij aan dit verzoek van het Europese Parlement heeft gegeven en enkele recente studies over door cadmium veroorzaakte ziekten noemen?

(¹) PB nr. C 334 van 20. 12. 1982, blz. 143.

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**

(17 oktober 1984)

Het door de Gemeenschappen opgestelde O & O-Programma over het milieu omvat een aantal projecten betreffende de toxiciteit van cadmium. Tot de recente werkzaamheden op dit gebied behoren toxicologische (dier)studies over de effecten van cadmium op de nierfunctie en over de eventuele kankerverwekkende eigenschappen van bepaalde cadmiumverbindingen. Tevens werden epidemiologische studies uitgevoerd over het eventuele oorzakelijke verband tussen cadmium en een verhoogde bloeddruk bij de mens. Verder worden de onderzoeken voortgezet die ten doel hebben de biologische controletechnieken te verbeteren, die dienen om de eerste indicatoren vast te stellen die wijzen op een gestoorde nierfunctie. Hierbij zijn alle bevolkingsgroepen betrokken die op een of andere manier in contact komen met cadmium.

Daarnaast is de Commissie overgegaan tot een beoordeling van de bronnen van cadmiumverontreiniging binnen de Gemeenschap, de blootstelling van de mens aan cadmium en de daaruit resulterende gevaren voor de gezondheid. Tevens werd een evaluatie van de waarschijnlijke toekomstige blootstellingsniveaus ter hand genomen.

De details van deze projecten kunnen het geachte Parlements lid worden toegezonden.

Ten slotte heeft het Wetenschappelijk Adviescomité, dat de toxiciteit en de ecotoxiciteit van chemische verbindin-

gen onderzoekt, in april 1981 en april 1983 advies uitgebracht over de effecten van cadmium. Laatstgenoemd advies had betrekking op de toxiciteit van cadmium voor nieren en er is besloten de op dit gebied beschikbare gegevens regelmatig te herzien.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 598/84

van de heer François Roelants du Vivier (ARC – B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(20 augustus 1984)
(84/C 314/21)

Betreft: Voorkomen van schade als gevolg van boringen op zee

In zijn resolutie van 16 januari 1981 over „het voorkomen van calamiteiten bij de winning van olie en gas in Noord-Westeuropese wateren” ⁽¹⁾ heeft het Europese Parlement de Commissie verzocht een reeks van initiatieven te nemen.

Kan de Commissie mededelen welke initiatieven zij inmiddels op dit gebied heeft ontplooid?

⁽¹⁾ PB nr. C 28 van 9. 2. 1981, blz. 56.

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(19 oktober 1984)

De door het Europese Parlement in de resolutie van 16 januari 1981 gevraagde gegevens zijn samengevat in een studie die door de Commissie werd opgedragen aan het Institute for Offshore Engineering van de Heriot Watt University.

Deze studie heeft de Commissie op 15 maart 1983 doen toekomen aan de voorzitters van de drie betrokken commissies van het Parlement (Sociale Zaken en Werkgelegenheid; Milieu, Volksgezondheid en Consumenten; Energie en Onderzoek).

Het Parlement heeft een korte samenvatting ontvangen.

De studie is bovendien toegezonden aan de verantwoordelijken van de organisatie van de Conferentie voor de Bescherming van de Noordzee. Met behulp van de resultaten van deze studie konden voorstellen worden uitgewerkt voor maatregelen ter voorkoming of ter reductie van olieverontreinigingen veroorzaakt door

boorplatforms. Deze voorstellen zullen aan de ministers worden voorgelegd op de volgende Internationale Conferentie over de Bescherming van de Noordzee (Bremen, 31 oktober – 1 november 1984).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 603/84
van de heer Louis Eyraud (S – F)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(20 augustus 1984)
(84/C 314/22)

Betreft: Niet-naleving van de Multivezelovereenkomst

De textielbranche klaagt verbitterd over de niet-naleving van de Multivezelovereenkomst. Naar het schijnt komen grote partijen van in derde landen (Taiwan, Hong-Kong, Korea, enz.) gefabriceerde produkten de Lid-Staten binnen, alwaar zij worden voorzien van een etiket „made in (naam van de Lid-Staat)” alvorens te worden doorverkocht als een in de Gemeenschap vervaardigd produkt. Als gevolg hiervan moeten talrijke bedrijven in de Gemeenschap, met name in Frankrijk, sluiten en verliezen vele werknemers in de textielindustrie hun baan.

Is de Commissie op de hoogte van deze fraudes?

Wat doet zij om deze tegen te gaan?

Overweegt zij controles en strafmaatregelen?

Antwoord van de heer Haferkamp
namens de Commissie
(11 oktober 1984)

De bilaterale overeenkomsten inzake de textielhandel welke de Gemeenschap in 1982 heeft gesloten in het kader van de Multivezelovereenkomst (MFA) voorzien voor de gevoelige produkten in kwantitatieve beperkingen voor de uitvoer van derde landen alsmede in controle op de invoer in de Gemeenschap. Deze maxima worden in de meeste gevallen strikt in acht genomen.

Deze overeenkomsten omvatten onder meer duidelijke bepalingen, die ten opzichte van de vorige overeenkomsten aanzienlijk werden verscherpt, met betrekking tot de administratieve samenwerking met de leverende landen alsmede de mogelijkheid om op onregelmatige wijze ingevoerde hoeveelheden van de contingenten van de werkelijke landen van oorsprong af te trekken. De Gemeenschap heeft deze bepalingen reeds verscheidene malen toegepast.

In communautair verband heeft de Raad onlangs met het oog op de verscherping van de maatregelen inzake

fraudebestrijding in de textielsector, Verordening (EEG) nr. 3626/83 vastgesteld ⁽¹⁾ die erop gericht is de administratieve samenwerking binnen de Gemeenschap alsmede met derde landen te verbeteren en de Commissie, samen met de Lid-Staten, op Gemeenschapsniveau missies in derde landen te doen uitvoeren in het kader van samenwerking op administratief gebied en bij in te stellen onderzoeken.

Alle informatie die betrekking heeft op aan de Commissie medegedeelde onregelmatigheden wordt grondig bestudeerd. De Commissie bevestigt dat momenteel verscheidene fraudegevallen worden onderzocht.

⁽¹⁾ PB nr. L 360 van 23. 12. 1983, blz. 5.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 606/84

van mevrouw Marie-Claude Vayssade (S – F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 augustus 1984)

(84/C 314/23)

Betreft: Steun voor Lotharingen uit hoofde van het sociale programma van de EGKS

Kan de Commissie een uitvoerig overzicht verstrekken van de aan Lotharingen verstrekte steun in het kader van het sociale programma van haar ijzer- en staalplan?

**Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie**

(18 oktober 1984)

Om de Commissie in staat te stellen het buitengewone tijdelijke EGKS-steunprogramma uit te voeren besloot de Raad op 24 juni 1981 tot toekenning van een totaal krediet van 212 miljoen Ecu, gespreid over drie begrotingsjaren.

Voor krachtens de „sociale maatregelen in de ijzer- en staalindustrie” van 1979 tot 1981 in Frankrijk ten uitvoer gelegde programma’s werd 68 517 000 Ecu vastgelegd. Op grond van de bij de Commissie binnengekomen aanvragen om betalingen kon tot dusver 48 631 000 Ecu worden uitgekeerd.

Het is de Commissie niet mogelijk een precieze opgave te doen van het aantal werknemers uit het Lotharingse bekken dat van de toegekende steun heeft geprofiteerd, aangezien uit het door de Franse autoriteiten gehanteerde

registratiesysteem noch de plaats van tewerkstelling noch het administratieve ressort van de betrokken werknemers kan worden opgemaakt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 607/84

van mevrouw Marie-Claude Vayssade (S – F)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(20 augustus 1984)

(84/C 314/24)

Betreft: Aandacht voor de vrouw bij de onderhandelingen over de vernieuwing van de Overeenkomst van Lomé

Heeft de Commissie in het kader van de onderhandelingen over de vernieuwing van de Overeenkomst van Lomé systematisch nagegaan welke gevolgen de samenwerkings- en ontwikkelingsprojecten voor de vrouwelijke bevolking hebben?

**Antwoord van de heer Pisani
namens de Commissie**

(8 oktober 1984)

Sinds enkele jaren onderzoekt de Commissie, te zamen met het Europees Parlement, de Raad, nationale deskundigen en verschillende groepen betrokkenen, op welke wijze daadwerkelijk rekening kan worden gehouden met de positieve relatie die tot stand moet worden gebracht tussen ontwikkelingssamenwerking en het stimuleren van de rol van de vrouw. De Commissie is van oordeel dat in de ontwikkelingslanden niet alleen verbetering moet worden gebracht in de juridische status van de vrouw, maar ook in haar materiële omstandigheden en dat zij in staat moet worden gesteld haar capaciteiten te ontplooien en een positieve doorslaggevende rol te spelen ten behoeve van de ontwikkeling van haar land.

In deze geest heeft de Commissie reeds een aantal praktische initiatieven genomen, zoals met name blijkt uit de wijzigingen in de door haar uitgegeven handleiding voor ontwikkelingsprojecten die door de Gemeenschap worden gefinancierd.

Dit onderwerp is tevens één van de thema’s die behandeld zijn bij de onderhandelingen voor de Derde Overeenkomst van Lomé. Op grond van de thans lopende werkzaamheden mag men veronderstellen dat in deze overeenkomst teksten worden opgenomen die van specifiek belang zijn voor de vrouw, met name wat betreft haar taak en haar belangen bij ontwikkelingsprojecten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 610/84
van de heer Karl von Wogau (PPE – D)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(20 augustus 1984)
(84/C 314/25)

Betreft: Zogenaamd „Reinheitsgebot” voor Duitse worst

Krachtens artikel 4 van de vleesverordening van 21 januari 1982 mogen vleesprodukten in Duitsland niet op de markt worden gebracht wanneer bij de bereiding onder andere melk of melkprodukten, eieren of eiprodukten dan wel plantaardige eiwit-, zetmeel- of dextrinehoudende stoffen worden gebruikt. Talrijke vleesprodukten die in andere Lid-Statens van de EG in overeenstemming met de wettelijke normen worden gefabriceerd en in de handel gebracht, zoals een aantal Franse worstspecialiteiten, bevatten toevoegingen van melk, eieren of plantaardige stoffen. Voor deze vleesprodukten geldt een invoerverbod overeenkomstig artikel 47, lid 1, van de Duitse levensmiddelenwet (LMBG) en een absoluut handelsverbod overeenkomstig artikel 4 van de vleesverordening.

1. Acht de Commissie het verbod op toevoegingen als bedoeld in artikel 4 van de Duitse vleesverordening verenigbaar met het EEG-Verdrag en met name de artikelen 30 en 36 van dit Verdrag?
2. Welke stappen denkt de Commissie te ondernemen om ervoor te zorgen dat vleesprodukten die in andere Lid-Statens volgens wettelijke voorschriften zijn gefabriceerd en in de handel gebracht, ongeacht de gebruikte ingrediënten in Duitsland mogen worden verkocht?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie
(19 oktober 1984)

Om inzicht te krijgen in de problematiek, verzamelt de Commissie momenteel feitelijke gegevens, ten einde op de gestelde vragen een principieel antwoord te kunnen geven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 628/84
van de heer Willy Vernimmen (S – B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(27 augustus 1984)
(84/C 314/26)

Betreft: Wegvervoer

De Raad van 10 mei jl. heeft het Comité van Permanente Vertegenwoordigers opdracht gegeven vóór 31 december

1984 aan de Raad „Vervoer” een herziene ontwerp-verordening betreffende het wegvervoer ter aanneming voor te leggen, ten einde o.a. volgende beleidslijnen ten uitvoer te leggen:

- versoepeling van de dagelijkse rijtijd;
- verbetering van de controlebepalingen.

Zal de Raad er rekening mee willen houden dat:

1. een versoepeling van de dagelijks toegelaten rijtijd niet mag uitmonden in een verhoging van de dagelijkse rijtijd, hetgeen de stress van de chauffeurs sterk zou verhogen;
2. het absoluut noodzakelijk is de controle op het respect van het toegelaten laadvermogen te verscherpen in het belang van de veiligheid van het wegvervoer?

Antwoord
(26 oktober 1984)

De Raad bevestigt dat hij in zijn zitting van 10 mei 1984 aan het Comité van Permanente Vertegenwoordigers heeft opgedragen hem vóór 31 december 1984, op basis van het Commissievoorstel ⁽¹⁾, een herzien ontwerp van een verordening voor te leggen tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 543/69 tot harmonisatie van bepaalde voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer ⁽²⁾.

Dit ontwerp zou onder meer een grotere soepelheid moeten inhouden ten aanzien van de voorschriften inzake de rij- en rusttijden van de bestuurders. De Raad meent dat deze soepelheid tot stand kan worden gebracht via een versoepeling van de dagelijkse rijtijd in combinatie met een verkorting van de gemiddelde wekelijkse rijtijd, een uitbreiding van de gemiddelde wekelijkse rusttijd en een aanpassing van de dagelijkse rusttijd. Deze aanpassing van de rij- en rusttijden mag evenwel geen afbreuk doen aan de verkeersveiligheid.

De Raad herinnert er voorts aan dat de herziening van de sociale voorschriften voor het wegvervoer een van de onontbeerlijke voorwaarden is voor een betere toepassing van de bepalingen die ertoe strekken de veiligheid van het wegverkeer te vergroten en de arbeidsomstandigheden van de bestuurders te verbeteren. Er zij echter wel aangestipt dat deze voorschriften geen betrekking hebben op de controle op het laadvermogen van voertuigen, die momenteel onder de nationale wetgevingen ressorteert.

⁽¹⁾ Voorstel dat op 21 maart 1984 bij de Raad is ingediend.

⁽²⁾ PB nr. C 73 van 17. 3. 1979, blz. 1 (gecodeïficeerde versie).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 629/84
van de heer Willy Vernimmen (S – B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(27 augustus 1984)
(84/C 314/27)

Betreft: Uitvoer van bepaalde chemische produkten die in chemische wapens kunnen worden gebruikt

Overeenkomstig een bespreking in het kader van de politieke samenwerking waarin werd overwogen dat controle op de uitvoer van bepaalde chemische produkten die rechtstreeks of zijdelings aan oorlogvoerende landen kunnen worden geleverd noodzakelijk is, heeft de Raad op een voorstel van de Commissie krachtens artikel 113 van het Verdrag o.a. vastgesteld dat alle Lid-Staten de op nationaal vlak noodzakelijke controlemaatregelen reeds hebben genomen of op het punt staan dit te doen en besloten dat deze maatregelen gecoördineerd zullen worden getroffen en dat de Lid-Staten overleg zullen plegen, onderling en met de Commissie, overeenkomstig artikel 224 van het Verdrag, om de goede werking van de gemeenschappelijke markt te verzekeren.

Ware het niet wenselijk dat de Europese Gemeenschap soortgelijke gecoördineerde maatregelen neemt inzake conventionele wapens ten aanzien van een lijst van landen in oorlog of gelegen in spanningsgebieden?

Antwoord
(26 oktober 1984)

Tijdens de Raadsdebatten waarnaar de geachte Afgevaardigde verwijst, is het vraagstuk van de aanneming van gecoördineerde maatregelen inzake de uitvoer van conventionele wapens naar landen in oorlog of gelegen in spanningsgebieden niet aan de orde geweest.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 632/84
van de heer Andrew Pearce (ED – GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(27 augustus 1984)
(84/C 314/28)

Betreft: Projecten in Noordwest-Engeland

Kan de Commissie de in tabel II van document COM(83) 100 def. genoemde projecten in Noordwest-Engeland nader specificeren door voor ieder project aan te geven waar het wordt uitgevoerd en voor welk bedrag het door de EEG wordt gesubsidieerd?

Antwoord van de heer Giolitti
namens de Commissie
(8 oktober 1984)

Bij het verlenen van financiële bijstand door de Gemeenschap in het kader van de aanvullende maatregelen ten behoeve van het Verenigd Koninkrijk was het de bedoeling om bepaalde investeringscategoriën te verwezenlijken binnen het bestek van meerjarige speciale programma's welke door het Verenigd Koninkrijk werden opgesteld.

Deze speciale programma's werden opgesplitst in zogenaamde subprogramma's die elk met een bepaalde investeringscategorie overeenkomen (bij voorbeeld wegen, spoorwegen, telecommunicatie enz.). Aangezien de financiële bijstand niet gebaseerd was op afzonderlijke projecten, kan geen aparte opsomming van de talrijke projecten worden gegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 642/84
van de heer Ernest Glinne (S – B)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(27 augustus 1984)
(84/C 314/29)

Betreft: De rol van de regio's bij de opbouw van een democratisch Europa

Op 13 april jl. heeft het Europese Parlement een belangrijke resolutie, vervat in het verslag van de heer Griffiths over de rol van de regio's bij de opbouw van een democratisch Europa en de resultaten van de Conferentie van de Regio's, aangenomen.

In deze resolutie stelt het Europese Parlement een wijziging voor van de door de Commissie voorgestelde tekst betreffende een verordening (EEG) van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 724/75 ⁽¹⁾ houdende oprichting van een Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling. Een van de door het Parlement voorgestelde wijzigingen betreft met name artikel 2, lid 3, sub a), tweede alinea, van de bijlage: „De regionale ontwikkelingsprogramma's zijn indicatief en vermelden de doelstellingen en de actiemiddelen voor de ontwikkeling van de regio en worden in samenwerking met de betrokken regionale en lokale instanties opgesteld, binnen de perken van de nationale wetgeving”, terwijl door de Commissie werd voorgesteld: „... De regionale instanties worden zoveel mogelijk bij de uitwerking ervan betrokken ...”.

Andere door het Europese Parlement voorgestelde wijzigingen hebben eveneens tot doel de regio's binnen de grenzen van de nationale wetgevingen actief en verplicht

te betrekken bij de uitwerking van de programma's van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling.

Het Europese Parlement wil op deze wijze garanderen dat de betrokken bevolkingen via hun op regionaal en plaatselijk niveau democratisch gekozen vertegenwoordigers hun recht op inspraak bij de uitwerking en uitvoering van het communautaire beleid, meer in het bijzonder met betrekking tot de regionale ontwikkelingsprogramma's, kunnen uitoefenen. Op dit moment is er nog in geen enkele Lid-Staat sprake van deze mogelijkheden voor een representatieve deelneming van de burger.

Kan de Raad antwoord geven op de volgende vragen:

1. Heeft de Raad de voorstellen van het Parlement reeds behandeld?
2. Zo ja, welke zijn zijn conclusies?

(¹) PB nr. L 73 van 21. 3. 1975, blz. 1, en PB nr. L 110 van 30. 4. 1975, blz. 44.

Antwoord

(26 oktober 1984)

De geachte Afgevaardigde wordt verwezen naar de resultaten van de desbetreffende overlegvergadering van 19 juni 1984 voorafgaande aan de aanneming van de nieuwe verordening door de Raad, waarvan de notulen zijn bekendgemaakt door het Parlement (doc. PE 90.520), alsmede door de Commissie in Bulletin nr. 6/1984, blz. 18. Aldus zal hij kunnen constateren dat de

Raad veel belang aan de standpunten van het Parlement heeft gehecht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 651/84

van de heer Erik Blumenfeld (PPE – D)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 augustus 1984)

(84/C 314/30)

Betreft: Citrusvruchten

De Gemeenschap heeft met de Verordeningen (EEG) nr. 2511/69 (¹) en (EEG) nr. 1204/82 (²) de voorwaarden geschapen voor de omschakeling van citrusaanplantingen op de produktie van soorten waarnaar meer vraag is op de consumptiemarkt. Volgens mededelingen van de Commissie belopen de kosten van de getroffen maatregelen 250 miljoen Ecu ten laste van het EOGFL.

Deze maatregelen hebben kennelijk niet geleid tot een verbetering van de afzet van citrusvruchten, vooral uit Italië, want de interventies zijn steeds toegenomen, zoals uit de volgende voorbeelden blijkt:

(in ton)

Verkoopseizoen	Interventie			Totaal citrusvruchten
	citroenen	mandarijnen	sinaasappels	
1982/1983	160 700	14 600	126 000	301 300
1983/1984	265 500	184 400	455 000	904 900

- a) Hoe zijn de bestede gelden over de Lid-Staten van de EG gespreid?
- b) Welke soorten zijn geëlimineerd, welke nieuw aan geplant en welke veranderingen verwacht de Commissie in de respectieve hoeveelheden?
- c) Beschikt de Commissie over informatie over de verdeling van de interventiehoeveelheden over oude en nieuwe soorten?
- d) Wanneer is de omschakeling afgelopen en kan op een daling van de interventie worden gerekend?

(¹) PB nr. L 318 van 18. 12. 1969, blz. 1.

(²) PB nr. L 140 van 20. 5. 1982, blz. 38.

produktie en de afzet van citrusvruchten in de Gemeenschap niet doeltreffend genoeg was, heeft de Raad er bij Verordening (EEG) nr. 1204/82 wijzigingen in aangebracht waardoor de overschakeling op citrusvariëteiten die meer in de smaak vallen bij de consument, nog gemakkelijker is geworden. In de periode tot 31 december 1983 heeft het EOGFL op grond van Verordening (EEG) nr. 2511/69 (titel I) aan de begunstigde Lid-Staten de volgende bedragen betaald:

— Italië	30 718 856 Ecu,
— Frankrijk	420 152 Ecu.

Antwoord van de heer Dalsager namens de Commissie

(5 oktober 1984)

- a) Omdat Verordening (EEG) nr. 2511/69 houdende bijzondere maatregelen voor de verbetering van de

Overeenkomstig artikel 1, punt 2, laatste alinea, van Verordening (EEG) nr. 1204/82 hebben de drie betrokken Lid-Staten programma's opgesteld waarin de dienstige maatregelen en de geraamde uitgaven zijn vermeld. Volgens deze programma's, die in december 1983 door de Commissie zijn goedgekeurd, bedragen de totale kosten per Lid-Staat:

- Griekenland 172 000 000 Ecu,
- Italië 518 750 000 Ecu,
- Frankrijk 21 210 000 Ecu.

b) De variëteiten waarop wordt overgeschakeld, verschillen volgens de Lid-Staten.

In Italië wordt vooral overgeschakeld op de volgende variëteiten:

- sinaasappelen:
 - Washington Navel, Navellina, Valencia Late, Belladonna, Tarocco, Moro, Sanguinello, Moscato;
- mandarijnen:
 - Tardivo di Ciaculli, Avana;
- clementines:
 - gewone clementine;
- citroenen:
 - Femminello Zagra Bianca, Femminello Siracusano, Femminello S. Teresa, Femminello Apireno.

In Griekenland betreft het voornamelijk de volgende variëteiten:

- sinaasappelen:

- Skiggs Bonanza, Navel Newhall, Navellina, Salustiana, Tarocco, Moro;

— mandarijnen:

- Clémentine, Satsuma, Mineola;

— citroenen:

- Adamo-poulou, Ziagara Bianca, Lisbon, Santa Teresa;

— pompelmoezen:

- Marsh Seedless, Star Ruby, Red Blush.

In Frankrijk (Corsica) ligt bij clementines het accent op vroegrijpe variëteiten met grotere vruchten van hogere kwaliteit, waarbij gebruik wordt gemaakt van onderstammen die betere resultaten opleveren.

c) Voor 1982/1983 beschikt de Commissie over gegevens betreffende de interventieaankoop van de verschillende sinaasappelvariëteiten in elk van de betrokken Lid-Staten. In de onderstaande tabel is deze informatie voor elke Lid-Staat en voor de Gemeenschap als geheel weergegeven in percentage van de totale uit de markt genomen hoeveelheid sinaasappelen naar variëteit:

Variëteit	Italië	Griekenland	Frankrijk	EEG
Tarocco	36,94	—	1,44	2,96
Moro	51,78	—	2,94	4,16
Navel	—	100,00	78,49	91,90
Sanguinello	5,99	—	—	0,48
Ovale Calabrese	0,72	—	—	0,06
Bella donna	3,59	—	—	0,29
Valencia late	—	—	16,01	0,07
Biondo Comune	—	—	1,12	0,00
Sanguigno	0,98	—	—	0,08
Totaal	100,00	100,00	100,00	100,00

Omdat enkele van deze variëteiten betrokken zijn bij de plannen voor de herstructurering van de citrusaanplantingen, kan op de vraag van het geachte Parlementslid geen preciezer antwoord worden gegeven.

Voor mandarijnen geldt, dat alleen eigenlijke mandarijnen voor interventie in aanmerking komen. Bij de uit de markt genomen hoeveelheden gaat het derhalve uitsluitend om dit produkt.

Voor citroenen beschikt de Commissie niet over interventiegegevens per variëteit, omdat de aankoop prijs niet naar variëteit is gedifferentieerd.

d) Het is onmogelijk precies te zeggen op welke datum de overschakelingsmaatregelen zullen worden beëindigd. Wel is in artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2511/69 bepaald dat de communautaire steun beperkt blijft tot de maatregelen waarmee uiterlijk op 31 december 1988 wordt begonnen. Als de overschakelingsprogramma's worden uitgevoerd zoals zij door de Commissie zijn goedgekeurd, zullen de interventie-uitgaven waarschijnlijk aanzienlijk teruglopen naarmate de overschakeling vordert, te meer daar de aanpassing van het variëteitenaanbod gepaard gaat met andere maatregelen om het concurrentievermogen van de citruseeltbedrijven en de afzetomstandigheden te verbeteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 654/84

van de heer Tom Normanton (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 augustus 1984)

(84/C 314/31)

Betreft: Luchtverkeerscontrole

Is de Commissie op de hoogte van een ernstige onregelmatigheid in de regelingen betreffende luchtverkeerscontrole in de Europese Gemeenschap, die erin bestaat dat vliegtuigen die het Italiaanse luchtruim willen binnenvliegen, anders dan op lijnvluchten, ten minste vijf dagen vóór de desbetreffende vlucht bij het Italiaanse Ministerie van Vervoer een aanvraag moeten indienen?

Is het daarom niet wenselijk dat er een gemeenschappelijk procedurebeleid voor de gehele Gemeenschap wordt vastgesteld dat tot doel heeft het vrije verkeer van vliegtuigen te vergemakkelijken?

Antwoord van de heer Contogeorgis
namens de Commissie

(24 oktober 1984)

De Commissie stelt bij de betrokken Lid-Staat een onderzoek in naar de door het geachte Parlementslid medegedeelde feiten. Zij zal niet nalaten hem in kennis te stellen van de resultaten van dat onderzoek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 659/84

van de heer Luc Beyer de Ryke (L – B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 augustus 1984)

(84/C 314/32)

Betreft: Boetes die de Commissie heeft opgelegd aan de ondernemingen Glaverbel en St. Roch (België)

De Commissie heeft onlangs op grond van schending van de mededingingsregelingen de activiteiten van Glaverbel en St. Roch tussen 1978 en 1981 veroordeeld.

Kan de Commissie, gezien de bijzonder moeilijke situatie op de glasmarkt, mededelen op welke wijze en binnen welke termijn de betrokken ondernemingen de boete van 4 miljoen Ecu moeten betalen?

Antwoord van de heer Andriessen
namens de Commissie

(4 oktober 1984)

De Commissie wil er in de eerste plaats op wijzen dat de vraag van het geachte Parlementslid de onjuiste indruk

kan wekken dat de recente beschikking van de Commissie⁽¹⁾, die gebaseerd is op artikel 85, lid 1, van het EEG-Verdrag en waarbij een kartel in de vlakglassector wordt veroordeeld, alleen op Glaverbel en Saint-Roch betrekking heeft en dat de totale boete van 4 miljoen Ecu dus uitsluitend door deze twee ondernemingen dient te worden gedragen.

De beschikking van de Commissie was in feite gericht tot in totaal acht ondernemingen die zich gedurende ongeveer vier jaren aan zeer ernstige inbreuken op de mededingingsregels hebben schuldig gemaakt; deze inbreuken vallen duidelijk onder artikel 85, lid 1, vooral wat de prijsafspraken en de verdeling van de markten betreft.

Bij de bepaling van het bedrag van de op te leggen boete heeft de Commissie speciaal rekening gehouden met de moeilijke situatie waarin de vlakglasindustrie gedurende deze periode heeft verkeerd (punt 55 van de beschikking) zodat het uiteindelijk vastgestelde bedrag in feite lager is dan de boete die in het andere geval zou zijn opgelegd gezien het ernstige karakter en de duur van de inbreuken, het opzettelijke karakter ervan en het vroegere, de mededinging beperkende gedrag van sommige deelnemers.

De hoogste boetes zijn opgelegd aan de twee hierbij betrokken moedermaatschappijen, Saint-Gobain en BSN, die verantwoordelijk waren voor het opstellen van de overeenkomsten op concernniveau. Glaverbel en Saint-Roch, de twee belangrijkste produktiemaatschappijen van de concerns in de Benelux zijn eveneens beboet, gelet op de mate van autonomie waarover zij beschikken en hun actieve bijdrage tot invoering van en controle op de regelingen, waardoor de mededinging werd beperkt. De aan Glaverbel en Saint-Roch opgelegde boete bedraagt 40 % van het totaal van de 4 miljoen Ecu die het geachte Parlementslid heeft genoemd.

In overeenstemming met de administratieve praktijk van de Commissie, werden de ondernemingen verzocht de verschuldigde bedragen binnen drie maanden na de datum van kennisgeving van de beschikking te betalen. Hoewel in sommige gevallen een akkoord kan worden getroffen inzake een langere termijn of afbetalingstermijnen, waarvoor een bankgarantie moet worden gesteld en rente moet worden betaald, hebben de betrokken maatschappijen tot op heden niet om een dergelijke betalingsregeling verzocht.

⁽¹⁾ Beschikking van 23 juli 1984 (PB nr. L 212 van 8. 8. 1984, blz. 13).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 661/84

van de heer Luc Beyer de Ryke (L – B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 augustus 1984)

(84/C 314/33)

Betreft: Polen – Amnestiemaatregelen – Solidariteit

In een door de Westerse pers te Warschau ontvangen verklaring wijzen zeven voormalige nationale leiders van de vakbond Solidariteit, waaronder Lech Walesa, er met de grootste nadruk op dat terugkeer naar de uitvoering

van de akkoorden van augustus 1980 en de beginselen van vakbondspluralisme en eerbiediging van de burgerrechten die daarin waren vervat, een conditio sine qua non is om Polen uit de politieke en economische crisis te halen.

Alleen wanneer aan deze voorwaarden wordt voldaan kan men er zeker van zijn dat de amnestiewet geen opzichzelfstaand verschijnsel is.

Kan de Commissie mededelen of zij, in het kader van de eerbiediging van de rechten van de mens en van de burger en van de akkoorden van Helsinki, voornemens is diplomatieke stappen bij de Poolse autoriteiten te ondernemen ten einde hen te wijzen op hun verplichtingen ter zake, zolang vakbonds- en oppositieleiders, zoals de heer Lis, de nummer twee van Solidariteit, met veronachtzaming van hun individuele rechten gevangen worden gehouden?

**Antwoord van de heer Haferkamp
namens de Commissie**
(10 oktober 1984)

Ten aanzien van de bijzondere toestand die in Polen bestaat, is de Commissie herhaaldelijk in de gelegenheid geweest om voor het Parlement haar bezorgdheid te kennen te geven over het gebrek aan eerbiediging van de mensenrechten, zowel in algemene zin als ten aanzien van specifieke kwesties. De Commissie is, in het geval dat het geachte Parlementslicd noemt, echter gezien met name het ontbreken van diplomatieke betrekkingen tussen de Gemeenschap en Polen, van mening dat het vraagstuk van eventuele stappen ressorteert onder de bevoegdheid van de Lid-Staten in het kader van hun politieke samenwerking.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 666/84

van de heer Luc Beyer de Ryke (L - B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 september 1984)
(84/C 314/34)

Betreft: Gratis krediet in Frankrijk - Europese maatregelen ter bescherming van de consument

Handelspraktijken in Frankrijk en in andere Europese landen hebben het gratis krediet geïntroduceerd waardoor de consument de mogelijkheid wordt geboden het begin van de betaling van zijn aankoop in sommige gevallen meerdere maanden uit te stellen.

Er zijn reeds misbruiken geconstateerd, met name door de consumentenbonden, die protesteren tegen dit soort lofprijzen die de economische waarheid voor de cliënten verdoezelen.

Is de Commissie voornemens een richtlijn uit te vaardigen ten einde deze praktijken op Europees niveau een halt toe te roepen, door middel van een betere bescherming en voorlichting van de consument?

**Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie**
(12 oktober 1984)

Indien consumenten ertoe worden gebracht consumentenkredietovereenkomsten aan te gaan omdat hun is voorgespiegeld dat over een bepaalde periode geen rente of andere kosten verschuldigd zijn, terwijl er alleen sprake is van uitgestelde betaling daarvan, valt dit waarschijnlijk onder de richtlijn inzake misleidende reclame die op 10 september 1984 ⁽¹⁾ door de Raad is goedgekeurd.

In artikel 2, lid 2, van deze richtlijn wordt gesteld dat:

„onder misleidende reclame wordt verstaan elke vorm van reclame die op enigerlei wijze, daaronder begrepen haar opmaak, de personen tot wie zij zich richt of die zij bereikt, misleidt of kan misleiden en die door haar misleidende karakter hun economische gedrag kan beïnvloeden, of die om die redenen een concurrent schade toebrengt of kan toebrengen.”.

Op grond van de richtlijn kan ten aanzien van de door het geachte Parlementslicd bedoelde advertenties een klacht worden ingediend. Het is dan aan de rechter of aan de desbetreffende ambtelijke instantie in de Lid-Staten om na te gaan of de advertentie in het geval in kwestie misleidend is.

⁽¹⁾ PB nr. L 250 van 19. 9. 1984.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 696/84

van de heer Ernest Glinne (S - B)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 september 1984)
(84/C 314/35)

Betreft: Toekenning van steun uit het EFRO - eerste tranche 1984

Voor de eerste tranche van de aan de Lid-Staten in het kader van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling verstrekte steun heeft België 28 projecten voorgesteld. Aan 12 hiervan is inderdaad steun toegekend, voor een totaalbedrag van 4,67 miljoen Ecu.

Kan de Commissie mededelen:

1. of de door België voorgestelde projecten in Vlaanderen, Wallonië en/of Brussel gelegen zijn;

2. aan welke projecten steun is verleend en waar deze zich bevinden;
3. waarom de andere projecten zijn afgewezen?

Antwoord van de heer Giolitti
namens de Commissie
(12 oktober 1984)

De Commissie heeft in mei van dit jaar besloten de eerste tranche aan bijstand uit het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling toe te wijzen.

Aan België werd voor 28 investeringen een totaalbedrag van 214 922 500 Bfr. verleend.

Wallonië kreeg voor 26 investeringen op het gebied van de infrastructuur een totaalbedrag aan steun van 202 186 095 Bfr. Voor 22 van deze investeringen welke zich bevinden in de minst ontwikkelde landbouwzones van het zuidoosten van België, hebben de Belgische autoriteiten besloten dat de EFRO-steun zal worden uitgekeerd aan de overheidsinstantie die verantwoordelijk is voor de investering. Het gaat hierbij om 17 investeringen met betrekking tot wegenbouw- en afwateringswerken (totale steun 83 328 382 Bfr.) en om vijf investeringen in de sector voeding en waterdistributie (totale steun 93 671 449 Bfr.). De vier overige investeringen voor Wallonië hebben betrekking op moderniserings- en afwateringswerkzaamheden aan grote verbindingswegen.

Vlaanderen kreeg een financiële bijdrage van de Gemeenschap ten belope van 12 736 415 Bfr. voor de uitbreiding van twee industriële ondernemingen te Opglabbeek (arrondissement Hasselt) en Oudenaarde (arrondissement Oudenaarde). Het totale bedrag aan nieuwe investeringen in deze twee ondernemingen bedraagt 182 miljoen Bfr.; hierdoor zullen 26 nieuwe arbeidsplaatsen kunnen worden geschapen.

Nadere bijzonderheden over de aard en de plaats van de verschillende projecten zullen rechtstreeks aan het geachte Parlementslid alsmede aan het Secretariaat-generaal van het Parlement worden toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 707/84

van de heer Alex Falconer (S – GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 september 1984)
(84/C 314/36)

Betreft: Vrijlating gevangenen op „parole” (erewoord)
– reden van weigering

In het Verenigd Koninkrijk hebben gevangenen momenteel niet het recht de redenen te weten als het „Parole Board” hun het recht op vrijlating op erewoord weigert. Kan de Commissie mededelen of in andere Lid-Stat

gevangenen wel recht hebben op een motivering als zij niet op erewoord worden vrijgelaten?

Antwoord van de heer Thorn
namens de Commissie
(24 oktober 1984)

Het onderwerp van de vraag hoort niet tot de bevoegdheid van de Commissie, die tot haar spijt niet over de verlangde informatie beschikt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 708/84

van de heer Stephen Hughes (S – GB)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 september 1984)
(84/C 314/37)

Betreft: Sexuele discriminatie in beroepspensioenregelingen

Welke vorderingen heeft de Commissie gemaakt bij de opheffing van de discriminatie van vrouwen in de uitvoering van beroepspensioenregelingen?

Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie
(11 oktober 1984)

Op basis van een studie van de in het kader van de beroepsregelingen bestaande discriminaties en na een reeks voorafgaande raadplegingen werd door de Commissie een ontwerp-richtlijn opgesteld die op 20 april 1983 door haar werd goedgekeurd ⁽¹⁾.

Dit ontwerp werd onmiddellijk aan de Raad toegezonden en het Europese Parlement en het Economisch en Sociaal Comité werden om advies gevraagd.

De bestudering van het ontwerp gaf in het Economisch en Sociaal Comité aanleiding tot een advies van 14 december 1983 en in het Europese Parlement tot een resolutie van 30 maart 1984 ⁽²⁾. De Raad, die aldus over alle noodzakelijke beoordelingselementen beschikt, heeft echter nog geen begin gemaakt met de bespreking van de ontwerp-richtlijn, hetgeen de Commissie zeer betreurt.

⁽¹⁾ PB nr. C 134 van 21. 5. 1983, blz. 7.

⁽²⁾ PB nr. C 117 van 30. 4. 1984 (notulen van de vergadering van 30 maart 1984).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 737/84

van de heer George Patterson (ED – GB)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 september 1984)

(84/C 314/38)

Betreft: Vrij verkeer tussen de Lid-Statens

Onlangs werd aan bezoekers aan Griekenland, die met een chartervliegtuig uit het Verenigd Koninkrijk dit land bezochten, medegedeeld dat, ingevolge een maatregel van de Griekse Regering, aan toeristen die tevens andere landen bezoeken, onder meer Italië, geen toestemming verleend wordt om gebruik te maken van hun chartervlucht naar hun land van herkomst.

Is de Commissie op de hoogte van deze maatregel van de Griekse Regering? Bestaan er haars inziens wetten die de Griekse autoriteiten de bevoegdheid verlenen om een dergelijke maatregel uit te vaardigen? Zo ja, is de Commissie dan niet van mening dat een dergelijke regeling in strijd is met het beginsel van het vrije verkeer van personen tussen de Lid-Statens als bedoeld in artikel 3, sub c), van het Verdrag van Rome, en welke maatregelen is zij voornemens ter zake te nemen?

Antwoord van de heer Narjes
namens de Commissie

(24 oktober 1984)

De Commissie stelt bij de betrokken Lid-Staat een onderzoek in naar de door het geachte Parlementslid medegedeelde feiten. Zij zal niet nalaten hem in kennis te stellen van de resultaten van dat onderzoek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 758/84

van de heer François Roelants du Vivier (ARC – B)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 september 1984)

(84/C 314/39)

Betreft: Discriminering van studenten uit de Gemeenschap

Bij Koninklijk Besluit van 12 juli 1984 (Belgisch Staatsblad van 23 augustus 1984, blz. 11 830) stelt de Belgische Regering het begrip vast van regelmatig ingeschreven studenten in het hoger onderwijs buiten de universiteit, en studenten die voor de financiering in aanmerking komen.

Blijkens artikel 1, paragraaf 1, lid 2, van dat Koninklijk Besluit wordt onderscheid gemaakt tussen Luxemburgse

studenten en studenten uit andere Lid-Statens van de Gemeenschap. Afgezien van nog enige andere voorwaarden, is op die studenten uit de EEG een quotastelsel van toepassing waarmee in de eerste plaats de facto, zo niet de jure, hun kansen om in België te studeren worden beperkt.

Is de Commissie niet van mening dat dit een schending inhoudt van artikel 7 van het Verdrag van Rome?

Zo neen, lijkt het de Commissie niet gewenst een communautair beleid in te stellen ter waarborging van het vrije verkeer en de volledige gelijkheid van behandeling van alle communautaire studenten in de Europese Gemeenschap?

Antwoord van de heer Richard
namens de Commissie

(22 oktober 1984)

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 415/84 van mevrouw Dury ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 275 van 15. 10. 1984, blz. 2.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 850/84

van de heer Alfred Lomas (S – GB)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(17 oktober 1984)

(84/C 314/40)

Betreft: Slechte behandeling en marteling van gevangenen in Turkse gevangenissen

Is het de Raad van ministers bekend dat er meer dan 106 gevangenen in Turkse gevangenissen in hongerstaking zijn om te protesteren tegen de slechte behandeling van gedetineerden en de onmogelijkheid om in contact te treden met de familie of een advocaat?

Tot nu toe zijn vijf gevangenen overleden, terwijl twaalf anderen in het ziekenhuis zijn opgenomen. Bovendien zijn er verwanten van de hongerstakers in hechtenis genomen omdat zij tegen genoemde misstanden protesteerden.

De Turkse autoriteiten stellen geen onderzoek in naar de beschuldiging dat gevangenen slecht zouden worden behandeld, ondanks het feit dat twee gevangenissen bij name zijn genoemd, namelijk de Metris- en de Sigmalar-gevangenis. Tot op heden is er slechts één zo een geval aan het licht gekomen door de terdoodveroordeling in Ankara van een voormalige gevangenisdirecteur die een gedetineerde had doodgeslagen en de veroordeling van

vijf cipiers tot een gevangenisstraf van zeven jaar omdat zij medeschuldig waren aan de dood van een gevangene.

Kan de Raad van Ministers er bij de Turkse autoriteiten op aandringen dat deze een onderzoek instellen naar de gegrondheid van de ingebrachte beschuldigingen en de verzekering geven dat alle gevangenen hun familie of advocaat mogen ontvangen?

Antwoord van de ministers van Buitenlandse Zaken van de tien Lid-Staten der Europese Gemeenschappen, in het kader van de politieke samenwerking bijeen, die ter zake bevoegd zijn

(29 oktober 1984)

De Tien delen de bezorgdheid van het geachte Parlementslid over de berichten over slechte behandeling en

marteling in Turkse gevangenissen. Zij merken op dat genoemde hongerstaking thans is beëindigd.

De Tien blijven bezorgd over de situatie inzake mensenrechten in Turkije. Zij verwachten van de Turkse Regering dat deze de fundamentele politieke rechten en vrijheden van de mens in dat land weer volledig zullen eerbiedigen. De Turkse autoriteiten zijn zich bewust van de ernstige bezorgdheid waarmee de Tien deze situatie gadeslaan.

De Tien zullen de ontwikkeling van de situatie met betrekking tot de mensenrechten in Turkije op de voet blijven volgen.
